

xi-41

Ingen bønn som skal utløse tilfredsstillelsen av et begjær om særlig favorisering eller gunstbevisning hos Guddommen kan bli bønnhørt.

xi-41

Enhver bønn som skal utløse tilfredsstillelsen av begjæret etter at den guddommelige vilje med ens eget selv inntil 100% må skje, kan kun bli totalt bønnhørt.

xi-42

Er ikke bønnen da totalt overflødig idet Guds vilje jo under alle omstendigheter er det seirende sluttresultat i alle situasjoner.

- Nei, her er det nettopp at bønnen begynner å vise seg i sin sanne guddommelige skikkelse som det der er dens egentlige misjon, nemlig som en levende daglig samtale eller korrespondanse med Guddommen. Den avslører jo her at det vi tidligere kjente til dens natur kun var dens fostertilstand.

xi-42

Så lenge bønnen utløser seg som et selvisk begjær, er den ennå kun identisk med dyrets angstskrik i jungelen, selv om den ganske visst hos jordmennesket utløses i kultiverte ordformer.

xi-43

Alle de begjær som er livsbetingende eller naturnødvendige så som sult, tørst m.fl. og uten hvilke det daglige liv umulig kunne opprettholdes er ikke selviske og er derfor direkte i kontakt med den guddommelige vilje. Det kan derfor kun være godt å flette disse inn i sin bønn hvis det er oppstått gene eller hindringer for disses oppfyllelse.

xi-45

Ordene (i Fader vår) er så tydelig og koncentrert avfattet at de ikke kan la noen som helst tvil tilbake hos de usynlige, englelige vesener som overalt og i alt i naturen er tilstede som den himmelske faders særlige lytteorganer for selv de bedendes minste sukk, og igjennom hvilke bønnens vibrasjoner bringes videre til andre englelige, usynlige himmelske vesener som er den overjordiske Faders organer for skapelsen av sin reaksjon på den bedendes bønn eller henvendelse.

xvii-12

Selv dyrene skriker når de er i fare, instinktivt utsender de en uformulert bønn om hjelp.

xxi-a-2-30

Bak denne utløsning av energi eller kraft ligger der altså en i vesenet medfødt evne til mere eller mindre bevisst og automatisk å hitkalle et forsyns oppmerksomhet i en given faresituasjon.

xxi-a-2-31

I det levende vesens dypeste indre er der altså en organisk forbindelse med et forsyn.

DEV-I-54

Det er til disse lysets sfærer (Guds primære bevissthet) at menneskenes bønner går og oppfattes av disse opphøyede sfæres vesener, som så utløser bønnhørelsen eller hjelpen til den bedende alt etter dennes skjebnesituasjon og nødvendighet i hans omformning til Guds billede.

DEV-2-148

Der er således et organ i vesenet som automatisk trer i funksjon når det kommer i livsfare. Det er dette organ eller denne evne som etterhånden utvikler seg og hos mennesket er blitt til det vi uttrykker som evnen til å be til Gud.

DEV-2-14 8

Bønnen eller dette å be til Gud har således ikke sin rot i noe menneskelig påfunn, men har rot i en medfødt kosmisk, organisk evne ved hvilken vesenet evig er organisk tilknyttet Guddommen-

- Ja, det er likegyldig om det er vesener i mikrokosmos eller makrokosmos, de har alle uten unntagelse innebygget i seg dette bønnens kosmiske forbindelsesorgan.

DEV-2-157

Hvis der ikke er fysiske vesener rundt det (mennesket) vil der alltid urokkelig være åndelige vesener i dets nærhet, igjennom hvilke Gud både kan oppleve dets situasjon og gi det eventuell hjelp og støtte i givne nødstedte situasjoner, høre dets bønner og eventuelt gripe inn i dets skjebne.

DEV-2-157

... den guddommelige hjelp vesenet kan få i kraft av sin bønn, betyr ikke at man plutselig blir befridd fra den lidelse eller det onde man plages av.

- Det er kun i særlige unntagelsestilfeller at vesenet kan være predestinert til en mirakelhelbredelse av en sykdom eller mirakelfritagelse for andre slags skjebneonder.

- Hvis man gjennom sin bønn kunne bli fritatt for et hvilket som helst skjebneonde ... ville ingen som helst utvikling kunne finne sted.

DEV-2-158

Bønnen eksisterer i aller høyeste grad for å være det middel (ved hvilket) mennesket kan påberope seg hjelp til ... å bli beriket med styrke og inspirasjon til å være med i denne Guds påvirkning, Guds modellering av det selv i retning av det store mål:

Mennesket i Guds bilde etter hans lignelse.

DEV-2-16 0

....forbindelsen mellom det fysisk uferdige menneske og det åndelige plan er kun 100% naturlig, og dermed i tilsvarende grad ufarlig, når det skjer i bønn direkte innstillet på Gud, og at grunntonen i denne bønn er denne at Guds vilje først og fremst må skje.

DEV-3-292

Ved bønnens makt kan vesenet utvikle seg frem til likefrem å få våken, dagsbevisst veiledning i moral og stor inspirasjon, glede og lyst til å øve kjærlighet imot sin neste.

Man forstår således her utmerket Kristus som i en særlig grad er knyttet til forsynet, der hvor han sier til menneskene at 'de alltid burde be og ikke bli trette.'

K-33-2-13

Da en bønn er et begjær, og et begjær i okkult belysning er en åndelig energiutløsning som, hvis begjæret er sterkt nok, til sist om enn ad usynlige veier vil resultere i bønnens oppfyllelse, kan en bønn formå endog overordentlig meget.

K-33-2-13

Men da bønner virker likeså godt i mørkets som i lysets tjeneste, bør man vokte meget nøye på at ens bønn, hvilket altså i dette tilfelle vil si et hvilket som helst ønske ikke er av en slik natur at dets oppfyllelse blir til gene og lidelse for andre vesener, thi i såfall hører det inn under sort magi, og vil som sådan sluttelig falle tilbake på sitt opphav med tilsvarende ubehagelige eller mørke bivirkninger.

K-51-142

Det (Guds bønnesvar) skjer på den måte at disse psykiske vesener (skytsenglene) fra sitt åndelige plan innvirker på fysiske mennesker, som så igjen kommer til å utløse hjelpen til det bedende vesen. Denne hjelp blir ikke alltid det det bedende vesen ønsker.

- Kan denne (gudesønn) i den givne situasjon ikke bli fri for sin lidelse, vil han dog alltid i kraft av sin bønn få den energi og styrke som skal til for å kunne stå lidelsen igjennom.

K-51-143

Da alle levende vesener er hans (Guds) sanseorganer, og disse igjen utgjør skalaen av alle eksisterende bevissthetsarter fra de primitiveste til de høyeste kosmiske, intellektuelle vesener, kan Guddommen i virkeligheten direkte overføre bevissthet og dermed tanke fra seg selv til et hvilket som helst levende vesen igjennom et tilsvarende vesen.

K-68-184

Alt hva et menneske ber om som går i retning av å hjelpe det til en uselvisk og nestekjærlig væremåte, får det urokkelig bønnehørt. Her kan bønner bli et overordentlig stort område av hvit magi.

K-68-236

Igjennom Deres forhold til den evige Guddom vil de etterhånden kunne oppnå en indre trygghet som vil hjelpe Dem i en hvilken som helst situasjon.

K-71-114

Kun den som våker og ber, dvs. kun den som hele tiden har sine tanker, ønsker og begjær under kontroll, og i alt er innstillet på ved sitt liv og sin væremåte å følge verdensgjenløseren, har mulighet for å unngå å bli offer for å tenke forkjert.

K-72-91

Bønner er den kraft gjennom hvilken kongebevisstheten kan utvikles. Mennesket skulle bare vite hvilken magisk kraft bønner er, så ville det benytte seg meget mere av denne kraft i sitt daglige liv.

K-72-91

I enhver situasjon ville det be om å få kraft og tålmodighet til å handle ut fra sin kongebevissthet og ikke ut fra sin proletarbevissthet. Bønner er konsentrasjonen av kongemakt inne i Dem selv, en makt som økes og styrkes ved å brukes. Når denne makt kommer til å dommere i deres mentalitet, vil de ikke mere skuffes av de mennesker eller forhold De før lot Dem skuffe av.

K-72-113

Her er den bønn Kristus har lært menneskene av fundamental betydning: Fader skjede ikke min, men din vilje". Gjennom den inn-stilling gjorde han alltid det som var til mest gagn for helheten, derfor kunne han også si: - hva jeg gjør, gjør jeg ikke av meg selv men Faderen gjennom meg.

K-72-303

Hvis man ber om syndsforladelse, altså om tilgivelse av en feilmanifestasjon man har begått mot et annet vesen, kan denne bønn ikke bli oppfylt uten at man har angret den i en slik grad at man umulig kan begå denne feilmanifestasjon igjen. Og da er den allerede forlatt.

K-72-304

Menneskene kan be om å få hjelp til å frigjøre seg fra å manifestere onde handlinger, det kan be om hjelp og støtte og kraft til å ta sin lidelseskarma uten at almenbefinnendet synker ned til melankoli, frykt, sorg, livslede eller selvmordstanker.

K-72-304

Mennesket kan få stor hjelp i kraft av sin bønn til Gud. Dett gjelder i alle situasjoner hvor det teoretisk kan forstå livet uten å ha opplevet karmaen. Den onde karma oppleves kun der hvor ingen som helst annen påvirkning kan endre vesenets feilaktige livssyn, innstilling og væremåte.

K-77-150

Selv den mest hårdnakkede Gudsfornekter vil oppleve at skriket eller bønnen eller begge deler forenet automatisk bryter frem hvis vedkommende plutselig befinner seg i livsfare, og selv om der ikke i miles omkrets befinner seg et annet menneske som vil kunne høre skriket og ile til hjelp.

K-77-160

Mennesket som klipper seg i fingeren føler gjennom sitt nervesystem at det gjør ondt og det holder opp med denne både for organismen og for dets egen fornemmelse negative funksjon. Kosmisk sett var det en bønn fra levende mikrovesener som ble hørt og resulterte i katastrofens opphør.

K-77-160

Imellem vårt jeg og våre mikroveseners jeger er der en stadig forbindelse, en stadig rapportering om situasjonen i de pågjeldende legemsområder.

k-77-162

Vi kan høre deres (mikrovesenenes) bønner, og ikke bare det, vi kan søke å skape de betingelser som ikke bringer dem lidelse og ubehag, men det motsatte ved at vi arbeider på å skape en sunn sjel i et sunt legeme.

K-77-163

Jo, vi blir hjulpet hvor vi ber om det, og derfor er der ikke en situasjon hvor man ikke kan be om å få hjelp til å komme igjennom vanskelighetene. Hjelpen vil komme, kanskje på den måte man minst ventet det.

K-67-13-3

Man kan be for andre mennesker og man kan be for dyr, ja man kan be for alle.
 .det er ikke alle mennesker som kan be, de kan ikke koncentrere seg.
 - Det er jo nettopp dem som trenger til å be, og da er det godt at de som er sterkere i de åndelige tilstand kan hjelpe dem som er svakere.

K-67-13-3

Bønnen er jo en okkult kraft, den er den største okkulte kraft som overhodet eksisterer.

K-67-13-3

Med bønnen kan man lave både sort magi og hvit magi, det er den som er tilstede i så og si all magi.
- ... og det å be for et annet menneske er i alle fall ikke sort magi, og det kan altså hjelpe.

K-67-13-3

Det nytter ikke at man ber om å bli fritatt for den og den karma, om man kan bli fri for den og den sykdom.

- ... derimot er det primære med bønnen at man kan få en veldig kraft og styrke til å ta sin karma.

K-67-13-3

Har man en meget mørk karma og er melankolsk og kjed av det, kan man med sin bønn få hjelp til å bevare sitt almenbefinnende og få en veldig klar følelse av at den pågjeldende lidelse er noe man skal igjennom, noe som nødvendigvis skal forandre noe til det bedre i en selv.

K-67-13-4

Det vi skal be om er altså om hjelp til å ta vår karma, til å gjennomgå vår karma og til å få bevissthet om hvorfor vi skal oppleve denne karma, og hva som er meningen med den.

K-67-13-4

De vil komme til å oppdage at bønnen ikke er forgjeves hverken når man ber for seg selv eller når man ber for andre. Det varer ikke lenge før man blir fullstendig klar over at bønnen er en makt.

756

Det hender i mange, mange tilfeller at forsynet svarer så omgående og direkte på en bønnehørelse at denne likefrem er blitt uttrykt som et mirakel: er blitt til ved hjelp av de krafter som unndrar seg de almindelig kjente fysiske lover.

CEREMONIER.

2058

Dåpen og nattverden er basert på å utløse suggererende krefter som midlertidig kan befri det intellektuelle men religiøst troende menneske fra eventuelle religiøse depresjoner. Dermed er disse foreteelser ganske riktig å betrakte som hellige handlinger for den mentale sfære i hvilken den hører hjemme.

2234

Ceremonier med røkelse, dåp, sakramenter, ritualer og prekener kan aldri bli annet enn sekundære foreteelser i vårt forhold til Gud.

Vårt primære forhold til Gud er absolutt uunngåelig vårt forhold til vår neste, altså vårt forhold til ethvert levende vesen vi kommer i berøring med.

DANNELSE.

K-72-39

Mellem adel og proletariat måtte kløften markeres så meget som mulig, og jo mere man holdt folkemassene nede i primitivitet desto mere fornem og opphøyet måtte adelen eller datidens dannede mennesker ta seg ut.

Det var en blomstring av forfengelighet og maktbegjær, og dannelsen var bare en slags menneskelig glasur over jungelmentaliteten.

K-72-40

Men bak den fornemme maske av dannelse og kultur lurte dyrerikets maktbegjær, en umettelig ærgjerrighet og et ønske om å oppnå andres beundring og tilbedelse.

K-72-41

Man kan kalle den ytre dannelse for kjødets dannelse, en selvtilbedelsens og egoismens tilstand, hvis kontrast er den hjertets dannelse som er begynt å vokse frem i mange menneskers sinn.

K-72-41

Det å besidde hjertets dannelse er det samme som å opphøye sine neste og fornede seg selv, det er frivillig å forlate herrementaliteten og påta seg tjenerbevisstheten. Det er det samme som å gi sitt liv.

K-72-42

Thi likesom kjødets dannelse har sin fornemme adel har hjertets dannelse også sin. Men der er den store forskjell at sistnevnte dannelse ikke har noen underklasse.

- Den er ikke sentimentalitet eller overspent føleri. For virkelig å utfoldes til gagn for helheten, må den også være iblandet den intelligens som i en gitt situasjon kan påvise hva som er det kjærligste å gjøre.

DEMOKRATI.1338

Den demokratiske utvikling av samfunnet er således det samme som en kommunistisk utvikling.

1357

Den absolutt fullkomne demokrat eller kommunist, er det samme som det fullkomne menneske, dvs. mennesket i Guds bilde etter hans lignelse.

1358

Et demokrati som ikke er kommunistisk er ikke demokrati; like som en kommunisme som ikke er demokratisk, ikke er noen virkelig kommunisme.

xii-c-3 0

Under demokratiet er enhver samfunnsforanstaltning, enhver lov et resultat av representanter for alle interessenes fæder. Blir en foranstaltning altfor generende, bevirker begjæret efter dens avskaffelse efterhånden det stemmeflertall som kan sette den ut av spillet. Det er givet at ved en slik regjeringsform kan et misbruk av statsmakten ikke i den grad komme til uttrykk som gjennom et diktatur.

xii-c-35

At dette demokrati i sin nuværende form langt fra representerer den form som er utviklingens endelige mål med demokratiet, er naturligvis en selvfølge. Demokratiet er jo så og si like i sin begynnelse, kosmisk sett.

xii-c-38

Demokratiet er et legeme i full sunnhet og åndelig aktivitet, idet alle dets hjernecentre kan utfolde seg og gjennom deres opphavs medbestemmelsesrett mere eller mindre kan komme til uttrykk i samfunnslivet, som på denne måte blir et ocean av nye ideer, nye manifestasjoner eller bevegelser oppad i ånd og kultur.

xxiii-2-52

Sant demokrati og kommunisme ... er et system hvis fornemste oppgave det er å finne ut av hvilke talenter som skjuler seg i enhver borger som kommer til verden, for derigjennem å kunne garantere samme borger den høyeste utvikling eller utdanning av de samme talenter, vidende at kun på denne måte blir individet til den høyeste gavn og glede for seg selv og staten.

DEN GUDDOMMELIGE VERDEN.

642

Her er vi på grensen av hva som overhodet kan ønskes av fullkommenhet, harmoni, genialitet og skaperkraft. Det kan i vesenets mentalitet ikke oppstå ønsker som ligger høyere.

642

Kontrasten til denne verden kan vesenet (når det er mettet av den guddommelige verdens livsopplevelse) i første omgang kun finne gjennom sin hukommelsesevne.

- Det er denne dreining av mentaliteten fra den ytre til den indre verden vi kaller å visne.

DEV-l-73

Alle manifestasjons- eller skapelsesideer forkommer eller har hjemsted her i den guddommelige verden.

- Det er herfra de utgår for å bli utformet og bearbeidet i tankematerien i visdomsriket, og derfra videre forplantes til manifestasjonen eller skapelsen på det fysiske plan.

DEN HELLIGE ÅND.

2651

Men idag er denne viden (den hellige ånd) nettopp en tiltreng åndelig næring som millioner av mennesker bevisst eller ubevisst hungrer efter.

2652

Når der således tales om hellig ånd, er det altså det samme som hellig bevissthet der igjen er det samme som "hellige tanker", "hellig viden", "hellig vilje", hvilket igjen vil si: den absolutte sannhet.

2652

Den hellige ånd er det samme som Guddommens bevissthet som Gud lar ethvert vesen i ethvert kosmisk kretsløp vokse frem til i kraft av hans skapelse av mennesket i sitt billede.

2652

Den hellige ånd er ikke en mann som skulle komme, men en kosmisk visdom eller videnskap som kunne avsløre livsmysteriets løsning.

2064

Den hellige ånd er således intet mindre enn videnskapen om den primære virkelighet bak ved den sekundære fysiske virkelighet.

2243

Det fremgår tydelig av Jesu uttalelse at det ikke er en person faderen skal sende til menneskene, men en hellig ånd.

i-22

Da ånd igjen er det samme som bevissthet, og bevissthet igjen er det samme som fornemmelsen av eller opplevelsen av livet, blir den hellige ånd således den hellige opplevelse av livet.

viii-109

Talsmannen den hellige ånd er altså viden om livets allerhøyeste analyser som gjennom nye organer eller sanser vil utvikle seg og oppstå i ethvert individs psyke og overskygge dette ved et særlig gitt humant modenhetstrinn.

xv-10

... sa den allmektige Guds røst kommer til å åpenbare seg både fra oven (via verdensgjenløserne) og fra neden (via den materialistiske videnskap), og dermed etterhånden bli forenet i en sann videnskap: Talsmannen Den Hellige Ånd.

xv-3-93

Derfor (fordi trosinstinktet er degenerert) vil hverken dogmer eller profeter nu kunne hjelpe verden. Det er denne situasjon Jesus poengterer med sin omtale av de siste tider og talsmannen Den Hellige Ånd.

xv-3-94

Den hellige ånd er således en videnskap om livet, om det levende vesen, hvorfra det kommer og hvorhen det går.

xv-3-95

Livets analyser i form av den hellige ånd eller åndsvidenskapen er således universelle og dermed internasjonale og interplanetariske.

71.

xvii-2-44

Å bli ett med Gud er det samme som å bli overskygget av eller bli fylt med det Bibelen uttrykker som Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er igjen det samme som Guds bevissthet, Guds viden om universet.

xxv-78

Med hensyn til oppfyllelsen av denne forjettelse (Den Hellige Ånds komme) er menneskene allerede nådd et godt stykke fremad. Hele den materialistiske videnskap er jo basert på selve sannheten om materien, stoffet og kraften. Og her lever menneskene i et stort område på de absolutte kjennsgjæringer.

DEV-3-28 9

Denne overskygning av Guds ånd (ved den store fødsel) merker vesenet selv som opplevelsen av et meget sterkt hvitt lys som tar bolig i vesenet og permanent herefter blir vesenets bevissthet og tankeverden.

B-242

Med Den Hellige Ånd har gudesønnen funnet sin fader, og faderen er direkte blitt sønnens lærer, liv og forsyn.

L-16

Den Hellige Ånd er i virkeligheten det samme som det absolutt urokkelige, evige svar på det altgjennemtregende og likeså evige store spørsmål: Hva er sannhet.

- Dette svar kan utelukkende kun uttales av Guddommen selv i form av det vi kaller naturen. Selve naturen er således Guddommens eget realistiske svar på alle livets spørsmål.

L-52

Den Hellige Ånd er ikke et vesen, men en bevissthetstilstand i hvilken det pågjeldende individs tanker er besjelet av virkelig viden om Gud.

K-33-3-1

Guds ånd er nemlig ikke en person, ikke noe overnaturlig, u-fattelig eller uvirkelig noe, men er en realistisk kjennsgjærning i form av den underbare kraft som er identisk med bevissthet, lar alle levende vesener fornemme tilværelsen og dermed gjør dem identisk med livet.

K-33-3-1

Den guddommelige ånd vil da også i sin kosmiske analyse være å uttrykke som en i et utall av grader av forskjellig styrke fremtredende energi. Og det er disse forskjellige styrkeforhold som ligger til grunn for alle kontrastforhold innenfor tilværelsen.

K-33-3-2

Den mindre sterke utfoldelse ligger til grunn for det vi kaller ufullkommenhet, mens den sterkere utfoldelse ligger til grunn for det vi kaller fullkommenhet.

- Den guddommelige ånd vil således i sin kosmiske analyse være å inndeles i en mørk og en lys del.

K-33-3-2

... Det er blitt en gammel tradisjon for mange mennesker kun å anerkjenne behagsutfoldelsen av den guddommelige ånd som Guds ånd.

72.

K-33-3

Når der i Bibelen berettes om Moses som så en brennende tor-nebusk, om profeten Elias himmelfart i

ildvogn med ildhester, om Jesu forklarelse på bjerget, om Paulus som ble innhyllet i et hvitt lys osv. var det alle fenomener som er knyttet til den kosmiske bevissthets eller Den Hellige Ånds inntrengen i de pågjeldende vesener.

Denne inntrengen ledsages nemlig alltid av slike eiendommelige og av forskjellig styrke fremtredende lysfenomener. Disse fenomener er mest fullkomne i sin art, når de viser seg for individet som en fundamental ilddåp, dvs. en innhylning av individet i en sky av blendende psykisk lys.

K-33-3-3

Denne ild er uttrykk for den høyeste åndelige energi eller materie og kan ikke gjennomstrømme et individ uten at det på en eller annen måte i forveien er blitt gjort mottagelig for nevnte energi ved moralsk utrensning.

K-33-3-3

Da denne energi ikke kan gjennomstrømme et vesen uten å åpne eller sette de for samme energi i vesenet forekommende latente sanser i funksjon, vil individet etter en sådan opplevelse alltid fremtre som ganske forvandlet.

Denne forvandling vil altså være desto større jo mere omfattende den moralske utrensning har vært, og desto mere fremtredende det utviklingstrinn er som nevnte individ befinner seg på.

K-33-4

Å tale i "andre tunger" (likesom apostlene) betyr naturligvis ikke så mye å tale i et fremmed sprog som det betyr å tale i andre bevis sthets lag.

K-33-3-4

Til de mest elementære eller primitive former for opplevelsen av Den Hellige Ånd hører blant annet sådanne opplevelser som en almindelig, religiøs, sekterisk omvendelse.

K-33-3-4

Dette vil altså igjen si at det fra å være et foster nu er blitt et nyf ødt barn i den virkelige tilværelse eller absolutt bevisst i den guddommelige opplevelse av livet. (når vesenet har hatt den fundamentale opplevelse av Den Hellige Ånd.)

K-33-3-5

... i en stadig stigende grad vil man få øynene opp for at alt liv, all bevissthet og dermed all visdom og kjærlighet er utstråling av en overfysisk, elektrisk, skapende kraft, som i form av Guds ånd den dag i dag som i fortiden og som til evige tider stadig vil sveve over vannene.

K-33-5-5

Den Hellige Ånd utgjør altså en høyere form for tankeenergi. Tankeenergi utgjør igjen en høyere form for elektrisitet. Her må man forstå at hjerne- og nervesystemet hos de levende vesener, utgjør et høyere elektrisk anlegg for mottagelse og avsendelse av energibølger.

K-33-5-6

tankebølgelengdene sel~ innenfor sin mikroskopiske tilstand, fremtrer i en uendelig skala av kortere og kortere lengder.

lenqste utløses altså igjennem bevisstheten i form av de grove,

73.

dyriske og drepande tankeklimaer som: hat, egoisme, hovniod, uærlighet, griskhet osv.

- Men efterhånden som de blir av kortere natur utløses de i form av de kjente og opphøyede

tankeklimaer vi uttrykker som: uselviskhets, medfølelse, visdom og kjærlighet.

K-34-3-44

Kulminasjonen av den lyse utstråling uttrykkes under begrepet "Den Hellige Ånd".

K-37-39

Det er nevnte hellige ånd (i form av vårens tøyse) som i form av virkelig åndsvidenskap får den mentale is og sne: egoismen og selvtilbedelsen, hatet og maktbegjæret til å tøyse, slik at uselviskhets, nestekjærlighets og barmhjertighets friske vårbriser kan lyse gjennom kulturen.

K-37-77

Denne materie (Den Hellige Ånd) lyser idag i form av en kosmisk energibølge fra vårt melkeveisystems sentrum direkte inn over de skandinaviske land. Og det er denne som f.eks. betinger at jeg kan manifestere den høyeste kosmiske viden. (Ref.)

K-37-78

Og har De noen enkelte felter i Deres bevissthet, som er særlig fremskredent utviklede eller ferdige, ja så har De allerede gjennom disse begynt å oppleve det mentale velvære eller lyse livssyn som er begynnelsen til den store fødsel. (Ref.)

K-45-5-12 5

Men begrepet "Den Hellige Ånd" har likesom så mange andre begreper fra Bibelen fått et skjær av naivitet eller primitivitet over seg. Dets klang hører ikke med til den såkalte gode tone.

K-71-230

Den hellige ånd er den viden om livets evige lover som skal heve mennesket ut av uvidenhets tilstand som idag lar det vordende menneske i Guds billede vansmelte i allskens avsporinger fra det virkelige liv.

K-74-99

Guds ånd består av en mørk og en lys del, en ufullkommen og en fullkommen, hvor den lyse og fullkomne del er den primære. Guds ånd er altså det samme som fornemmelsen av livet.

K-74-99

Den (en hvilken som helst ting) kan kun oppleves på basis av at der samtidig finnes noe, med hvilket den ikke er identisk. Den guddommelige ånd vil da også i sin kosmiske analyse være å uttrykke som en i utall av grader av forskjellig styrke fremtredende energi. Det er disse styrkeforhold som ligger til grunn for alle kontrastforhold i tilværelsen.

K-74-101

... ånd er det samme som bevissthet eller fornemmelsen av livet.

K-74-101

Samme bevissthet (jordmenneskets) utgjør således ikke Den Hellige Ånd, men derimot Guds ånd på et primitivt stadium.

74.

K-74-103

Til de mest elementære og primitive former for opplevelsen av "Den Hellige Ånd" hører blant annet sådanne opplevelser som en almindelig religiøs, sektersk omvendelse."

Et menneske kommer til et religiøst møte, blir grepet av det det der får høre, og i en ekstaselignende begeistring blir fylt med en uimotståelig trang til å forandre sin levevis...

K-74-103

Guds ånd har alltid og vil til evig tid "sveve over vannene."

K-74-162

Den hellige ånd er noe et hvilket som helst menneske møter
i det Getsemane som oppstår der hvor vesenet er kommet lengst ut
i egoisme og forfølgelse av sin neste, og hvor de tilbakevendte
virkninger herav ødelegger dets egen opplevelse av livet og gleden ved å være til, og hvor vesenet i
angst for døden svetter blod

DEV-2-169

Kristus er jo ett med Faderen. Kristi herlighet er derfor det samme som Faderens eller Guds
herlighet. Og Guds herlighet kan kun være det samme som den høyeste makt, visdom og kjærlighet som
igjen er det samme som igjen er det samme som det vi også kjenner under begrepet "Den Hellige Ånd".

Kun de vesener som er ferdige med alle disse drepande mani-festasjoner og ikke mere er besatt av den store overtro at man har lov til å forfølge sin neste, fordi det er denne neste som er skyld i ens eventuelle ulykkelige skjebne, aspirerer til den store fødsel.

- ... de begynner å forstå at det ikke er sin neste men seg selv de skal overvinne.

204

Den store fødsel utløser alltid sin begynnelse med en voldsom ekstase for det pågjeldende individ, hvorefter det blir permanent bevisst i den kosmiske verden.

242

Den praktiske opplevelse av udødelighet, vil altså utgjøre den første delv av den store fødsel.

248

Den store fødsel kan således ennu på jorden av jordmennesket kun oppleves i sine første spede forløpersymptomer eller stadier-

- Men om 3000 år vil jordutviklingen være nådd så langt frem, at den store fødsel fundamentalt kan oppleves på jorden.

1882

Den store fødsel eller Kristi gjenkomst i skyene er jo vesne-nes egen opplevelse av innvielse og ikke Jesus av Nazarets fødsel i et nytt legeme, og en herav avf ødt ny tilbakekomst til det jordiske, fysiske plan således som mange feilaktig tror.

1892

når menneskets åndelige og fysiske vibrasjoner var i en sådan tilstand at de blev av samme bølgelengde som universets grunntone eller den absolutte kjærlighetsenergi, inntrådte den store fødsel.

iii-75

En dag når man minst aner det, vil man i et for formålet gunstig øyeblikk komme til å oppleve å se en i overjordisk ild strålende, levende Kristus komme en i møte og fullstendig ta ens eget både fysiske og sjelelige legeme i besiddelse.

- Det fremmede Kristusvesen er ens eget absolutt høyeste åndelige selv.

iv-34

For disse mine venner ble det et faktum at en opplysningens undergjørende krsft helt kan oppfylle et menneske, slik at det helt uavhengig av bøker eller andres viden og forskning blir til en kapasitet i livets høyeste visdom, viden, fakta, eller religiøs opplysning.

iv-39

Det gyldne lys hadde efterlatt meg i en tilstand av bevisst udødelighet og med en evne til å se at bare livet eksisterer og at mørke og lidelse er kamuf lert kjærlighet og at Guds vesen er til stede i alt og alle.

iv-42

Jeg skal ikke lenger oppholde meg ved detaljene omkring min opplevelse. Disse er i første hånd beregnet som tegn til meg selv, og kan hverken tale for eller imot min misjons sannhet.

iv-42

Det kan således være forbundet med store risiko å tro på åpenbarelses som ikke har gitt seg synlige utslag som kan kontrolleres av forstanden og hvilke identitet som virkelighet ikke kan gjøres til fakta for andre.

viii-140

I et for denne opplevelse særlig gunstig øyeblikk, inntreder der for vesenets dagsbevisst sansning en veldig illuminasjon av alt hva det overhodet kan sanse.

- Og her er det at man for første gang med våken dagsbevissthet føler sin eksistens utenfor tids- og rumdimensjonen.

x-b-5

Jeg (Martinus) så hvorledes enhver begrenset ting, likegyldig hvilken størrelse den så enn måtte innta, var en åpenbaring av uendeligheten og dermed av evigheten. Evigheten ble dermed synlig som det faste punkt, medens tiden og dermed rummet var det bevege lige.

xii-b-20

Adgangen til å se Gud kan ikke hamstres, kan ikke utdeles som premie for et kappløp som er stimulert eller båret av frykten for at nesten skulle komme først. Guds rike er ikke et konkurranseobjekt.

xviii-2-38

Likesom det lille barn i mors liv fødes til den fysiske verden når tiden herfor er inne, således fødes også det jordiske menneske når tiden herfor er inne, til den virkelige kosmiske verden.

xviii-2-39

Men hva skjer da med et menneske når det har opplevet den store fødsel.

- Det er blitt bevisst i Gud, i sin egen udødelighet, i verdensaltets kosmiske struktur, at alt er levende, at hele verdensaltet opprettholdes i kraft av kjærlighet, at all manifestasjon i dette verdensalt i sitt slutfacit er til glede og velsignelse for levende vesener, at alt er fullkomment, alt er guddommelig, at alt er såre godt; bevisst i å være ett med Gud.

xviii-2-40

Å ha opplevet den store fødsel betyr å leve sammen med Gud, det betyr å elske menneskene som man elsker seg selv. Det betyr å være en åndelig sol for sine omgivelser. Det betyr at man midt i en fysisk, jordisk tilværelse kan leve i en evig forklart tilværelse.

xxvii-62

Vesenet har nu (etter den store fødsel) lært å tenke 100% logisk både i skapelse av væremåte og annen skapelse, og er dermed tilsvarende 100% kvalifisert til å skape i den åndelige materie.

DEV-2-175

På dette stadium møter aspiranten til den store fødsel verdensgjænløseren eller Kristusvesenet.

- Han ser ham i et altgjennemtregende lys, utgående fra verdens-

77.

gjænløserens kosmiske legeme som tilsynelatende er bygget opp av millioner og atter millioner mikroskopiske stjerner, som hver især funkler et lite strålevell av snehvitt lys ut.

- Med sin altoverstrålende kosmiske lysorganisme gjennemtreges Kristusvesenet nu aspirantens ånd, og åpner herved dennes talent-kjerner for opplevelse av kosmisk bevissthet.

K-33-5-7

De bølgelengder som individet derefter (etter den store fødsel) kan betjene seg av og oppleve igjennem, er altså de mest mi-kroskopiske i tilværelsen og utgjør: ren fornuft, kjærlighet, intuisjon og salighet.

K-33-8-6

At alle mennesker idag skulle kunne nå den virkelige frigjørelse eller den store fødsel er en betraktning som er blottet for all dypere innsikt i de virkelige fakta. Den utgjør den dypeste kontrast til all logikk.

K-37-38

Med den store fødsel opphører smertene og lidelsene, men individet er ennå kun et lite nyf ødt barn i det kosmiske perspektiv. Her begynner dets første virkelige kosmiske barneår. I den forutgående dyriske tilværelse var det i samme perspektiv kun å betrakte som et uf ødt foster.

K-37-39

De førnevnte begynnende knopper som åpner seg, forårets første små blomster som skyter frem, ja stundom Opp over selve sneen symboliserer intet mindre enn den store fødsel.

K-71-151

Fra det øyeblikk man har opplevet denne (store fødsel) totalt og fått kosmisk bevissthet, er man blitt åndelig suveren. Man har da universets høyeste viden i sitt eget indre og skal ikke lenger tilegne seg viden gjennom andre. Man opplever da universets høyeste viden og visdom gjennom sine egne sanser.

K-79-186

De jordiske mennesker vil ikke i løpet av kort tid oppleve den store fødsel. For noen vil det kanskje kun vare tre-fire liv, men for mange vil det vare lengere.

K-81-53

Hvis man yderligere har den fornødne lyst og energi til å ta kampen opp med sine medf ødte og tilvante lavere tendenser og lidenskaper . . . og samtidig utøver et inngående studium av mitt verk "Livets Bog" ... da kan jeg love Dem at De vil bli ført frem til opplevelsen av den åndelige innvielse, som jeg i "Livets Bog" kaller "den store fødsel", og som i realiteten utgjør en utløsning av individets nuværende, latente kosmiske organer.

DEN HØYESTE ILD.

2480

Den høyeste ild har sete i vesenets overbevissthet i to her-for særlig beregnede kosmiske organer som vi kjenner som den maskuline og feminine pol.

2491

Den høyeste ild er betegnelsen for det absolutt største og altomfattende hovedorgan i det levende vesens struktur og skapelse av dets livsopplevelse.

Vi vet således at denne ild befordre det levende vesens livsopp-levelse i kraft av de to generalorganer: den feminine pol og den maskuline pol.

513

Lengsel er selve den høyeste uds flammende luer, hvilket vil si det altbærende seksuelle principps gjennemtregende kraft.

1235

Det levende vesens forvandling til to for hverandre nødvendige motsatte kjønnsarter var den høyeste ild, dvs, Guds bevissthet spaltet i to flammer som hver for seg efterhånden kulminerte i den jordiske mann og kvinne.

1566

Denne høyeste ild er altså det samme som fundamentet for individets evne til å fonemme lyst eller ulyst, behag eller ubehag.

1567

Det seksuelle principp eller den høyeste ild er å ligne ved et stort tre. Av dette tre utgjør, for dyrenes vedkommende, parrings- eller ekteskapsdriften stammen, og alle de andre fornemmeser av nydelser grenene.

1609

Den høyeste ild er altså en foreteelse ved hvilken all skapelse, all sansning, all opplevelse av livet blir til. Den er Guddommens såvel som gudesønnens levende flammesverd. Den er eventyrenes tryllestav. Det er den hvorved "trollmannen" forhekser kongesønnen eller prinsessen, og det er den hvorved den lyse reddende "f e" hever fortryllelsen.

1634

Nevnte ild er igjen det samme som sult- og mettelsesprincippet, hvis utløsnings kulminasjon er seksualisme. Seksualisme er igjen det samme som enhver form for behagsfølelse eller vellyst, som igjen er det samme som enhver form for metthetsfølelse, enhver form for velvære.

1634

Den høyeste ild ligger altså til grunn for alle former for sult og mettelse og kulminerer som begjæret eller sulten efter mørket bg mettelsen av mørket og som sulten efter det høyeste lys og mettelsen av dette lys.

1638

Den høyeste ild utgjør altså denne altgjennemtregende strålekraft, denne hjertefunksjon, dette livets evige åndedrett; denne Guds vilje.

79.

1648

Tilfredsstillelsen av denne livets høyeste behagsfølelse er således det samme som den høyeste ild. Denne tilfredsstillelse eller ild er jegets mentale varmekilde.

1652

Den høyeste ild fremtrer i tre kjønn. Men i virkeligheten

danner disse tre kjønn ikke mere enn to fullkomne kjønn. Hankjønn og hunkjønn er i seg selv kun

halvkjønn.

- Ved parringsakten kan de oppnå et visst elementært glimt av det virkelige livs salighet.
- Parringsakten blir like så naturnødvendig for dets mentale like-vekt og tilfredsstillelse, som mat og drikke er naturnødvendige for dets fysiske legeme.

1672

Er det ikke i helvedessonen vi finner utroskap, skilsmisser, prostitusjon, ansvarsløse unnfangerler utenfor ekteskapet, foster-drap, flukt fra foreldreplikten, perversiteter samt hjemstavnen for psykopater, sinnsyke og åndssvake.

Fruktene av den høyeste uds organer er blitt litt anløpne. Den himmelske ild er blitt til kvelende røk, slagg og aske. Det er ikke så rart at nakenhets- og skamfølelsen er altbeherskende i jordmenneskets seksuelle sfære og at man ikke er stolt av sine organer for den høyeste ild.

1673

Og menneskenes moralske foranstaltninger og påbud angående seksualisme er da også kun et svakt dike satt opp mot en veldig stormflod som på utallige felter gjennemborer og sønderslår diket. Men hvorfor skulle den høyeste ild ikke ha sine mørke røkskyer, slagger og aske likesåvel som alle andre former for ild og bål.

1675

Den høyeste ild er jegets evige kosmiske åndedrett. Fra sin minste utfoldelse hvor den kun er osende røk og gnister, vokser den frem til sin største utfoldelse der den er et funklende strålende, altopplysende bål, en sol som viser jeget i Guds bilde.

- Det er denne den høyeste uds rytmiske bevegelse som gjør livs-opplevelsen til et evig kretsløp.

1736

Ingen som helst bevissthetsfaktor, intet som helst i den menneskelige psyke, er så innfiltret, skjult og kamuflert i over-troens og misforståelsens hangedynn som nettopp den gren av den høyeste ild som gir seg utsia gjennom det jordiske menneskes seksualisme eller sympatiske anlegg.

1738

Den seksuelle organfunksjon i det levende vesen er altså en sjelelig eller åndelig pendant til den rent fysiske hunger- og mettelsesprocess. Den høyeste ild er et kosmisk ernæringssystem.

1800

Denne mentale varmekilde eksisterer som den høyeste ild, og er det i det levende vesen eksisterende seksuelle prinsipp. Vi vet at dette prinsipp utelukkende ligger til grunn for de samme veseners sympatiske anlegg.

- Det eneste som ligge over denne kilde er dens evige opphav X.1.

1802

Og vi finner da den høyeste uds høyeste struktur som identisk med det levende vesens overbevissthet eller X.2.

1836

Den høyeste ild er forminsket mest mulig i sin mentale lys-og varmeutløsning. Dens kapasitet har her (i dyreriket) mistet sin karakter av alikjærlighet. Dens flammer er innskrenket så meget det kan la seg gjøre

uten at den helt ville gå ut.

- Utover området for ektefelle og avkom kan den høyeste ilds flamme nesten ikke lyse hos disse han- og hunnkjønnsvesener.

1836

Den himmelske flamme står meget lavt i horisonten i spiralkretsløpets nattsfære på samme måte som solen står lavt på himmelen ved den fysiske vinters kulminasjon.

1858

Det seksuelle prinsipp eller den høyeste ild er skapelsens ratt. Ved hjelp av dette ratt styres alt i universet. En forkjert dreining her blir en avsporing i skapelsen.

1863

Nevnte ild skal ikke være ved med å være en bundet drivkraft i form av en altdominerende forplantningsprosess, men er i ferd med å bli en altoverveldende kilde til mental varme, lys og velvære eller den absolutte rene kjærlighet.

1908

Den evige høyeste ild som gjennom enpoleten gjorde oss til brølende, drepende og myrdende ville dyr, har nu igjennom topoleten forvandlet oss til strålende, lysende og varmende kjærlighetssoner i Guds stråleglorie.

1937

Den høyeste ilds balancepunkt eller fullkomne kulminasjon, dvs. de to polers likelige utfoldelse krever to kosmiske utviklingsspiralers område for sin utfoldelse.

DEV-1-45

Til grunn for denne skiftende konstellasjon (mellem grunn-energiene) ligger livsopplevelsens og skapelsens største livsfunksjon, hvilken vi har uttrykt som den høyeste ild. Denne befordres av de førnevnte to store polprinsipper som uttrykkes som den maskuline og feminine pol.

DEV-1-175

Den høyeste ild utgjør hele det seksuelle prinsippets utløsning igjennem de to polprinsipper: det maskuline prinsipp og det feminine prinsipp, som igjen ligger til grunn for hele vesenets sympatiske anlegg og de herav avfødte sympatier og antipatier.

DEV-2-175

Men denne utløsning (hos det ferdige menneske) er ikke noen hemmelig samleieakt, slik tilfellet er hos det uferdige og enpoledet menneske. Den er en åpenlys, gjensidig kulminerende kjærlighetsutløsning partene imellem.

Den foregår i åpenlys fremtreden synlig for omgivelsene som livets høyeste, mest fullkomne og skjønneste manifestasjon, i hvilken Guds nærhet føles av alle. Den utgjør den aller høyeste ild i renkultur.

71.

xvii-2-44

Å bli ett med Gud er det samme som å bli overskygget av eller bli fylt med det Bibelen uttrykker som Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd er igjen det samme som Guds bevissthet, Guds viden om universet.

xxv-78

Med hensyn til oppfyllelsen av denne forjettelse (Den Hellige Ånds komme) er menneskene allerede nådd et godt stykke fremad. Hele den materialistiske videnskap er jo basert på selve sannheten om materien, stoffet og kraften. Og her lever menneskene i et stort område på de absolutte kjensgjerninger.

DEV-3-28 9

Denne overskygning av Guds ånd (ved den store fødsel) merker vesenet selv som opplevelsen av et meget sterkt hvitt lys som tar bolig i vesenet og permanent herefter blir vesenets bevissthet og tankeverden.

B-242

Med Den Hellige Ånd har gudesønnen funnet sin fader, og faderen er direkte blitt sønnens lærer, liv og forsyn.

L-16

Den Hellige Ånd er i virkeligheten det samme som det absolutt urokkelige, evige svar på det altgjennemtrende og likeså evige store spørsmål: Hva er sannhet.

- Dette svar kan utelukkende kun uttales av Guddommen selv i form av det vi kaller naturen. Selve naturen er således Guddommens eget realistiske svar på alle livets spørsmål.

L-52

Den Hellige Ånd er ikke et vesen, men en bevissthetstilstand i hvilken det pågjeldende individs tanker er besjelet av virkelig viden om Gud.

K-33-3-1

Guds ånd er nemlig ikke en person, ikke noe overnaturlig, u-fattelig eller uvirkelig noe, men er en realistisk kjennsgjerning i form av den underbare kraft som er identisk med bevissthet, lar alle levende vesener fornemme tilværelsen og dermed gjør dem identisk med livet.

K-33-3-1

Den guddommelige ånd vil da også i sin kosmiske analyse være å uttrykke som en i et utall av grader av forskjellig styrke fremtredende energi. Og det er disse forskjellige styrkeforhold som ligger til grunn for alle kontrastforhold innenfor tilværelsen.

K-33-3-2

Den mindre sterke utfoldelse ligger til grunn for det vi kaller ufullkommenhet, mens den sterkere utfoldelse ligger til grunn for det vi kaller fullkommenhet.

- Den guddommelige ånd vil således i sin kosmiske analyse være å inndeles i en mørk og en lys del.

K-33-3-2

... Det er blitt en gammel tradisjon for mange mennesker kun å anerkjenne behagsutfoldelsen av den guddommelige ånd som Guds ånd.

72.

K-33-3

Når der i Bibelen berettes om Moses som så en brennende tornebusk, om profeten Elias himmelfart i ildvogn med ildhester, om Jesu forklarelse på bjerget, om Paulus som ble innhyllet i et hvitt lys osv. var det alle fenomener som er knyttet til den kosmiske bevissthets eller Den Hellige Ånds inntrengen i de pågjeldende vesener.

Denne inntrengen ledsages nemlig alltid av slike eiendommelige og av forskjellig styrke fremtredende lysfenomener. Disse fenomener er mest fullkomne i sin art, når de viser seg for individet som en fundamental ilddåp, dvs. en innhyllning av individet i en sky av blendende psykisk lys.

K-33-3-3

Denne ild er uttrykk for den høyeste åndelige energi eller materie og kan ikke gjennomstrømme et individ uten at det på en eller annen måte i forveien er blitt gjort mottagelig for nevnte energi ved moralsk utrensning.

K-33-3-3

Da denne energi ikke kan gjennomstrømme et vesen uten å åpne eller sette de for samme energi i vesenet forekommende latente sanser i funksjon, vil individet etter en sådan opplevelse alltid fremtre som ganske forvandlet.

Denne forvandling vil altså være desto større jo mere omfattende den moralske utrensning har vært, og desto mere fremtredende det utviklingstrinn er som nevnte individ befinner seg på.

K-33-4

Å tale i "andre tunger" (likesom apostlene) betyr naturligvis ikke så mye å tale i et fremmed sprog som det betyr å tale i andre bevissthetslag.

K-33-3-4

Til de mest elementære eller primitive former for opplevelsen av Den Hellige Ånd hører blant annet sådanne opplevelser som en almindelig, religiøs, sekterisk omvendelse.

K-33-3-4

Dette vil altså igjen si at det fra å være et foster nu er blitt et nyfødt barn i den virkelige tilværelse eller absolutt bevisst i den guddommelige opplevelse av livet. (når vesenet har hatt den fundamentale opplevelse av Den Hellige Ånd.)

K-33-3-5

... i en stadig stigende grad vil man få øynene opp for at alt liv, all bevissthet og dermed all visdom og kjærlighet er utstråling av en overfysisk, elektrisk, skapende kraft, som i form av Guds ånd den dag i dag som i fortiden og som til evige tider stadig vil sveve over vannene.

K-33-5-5

Den Hellige Ånd utgjør altså en høyere form for tankeenergi. Tankeenergi utgjør igjen en høyere form for elektrisitet. Her må man forstå at hjerne- og nervesystemet hos de levende vesener, utgjør et høyere elektrisk anlegg for mottagelse og avsendelse av energibølger.

K-33-5-6

tankebølgelengdene selv innenfor sin mikroskopiske tilstand, fremtrer i en uendelig skala av kortere og kortere lengder. De lengste utløses altså igjennom bevisstheten i form av de grove, dyriske og drepande tankeklimaer som: hat, egoisme, hovmod, uærlighet, griskhet osv.

73.

- Men etterhånden som de blir av kortere natur utløses de i form av de kjente og opphøyede tankeklimaer vi uttrykker som: uselviskhets, medfølelse, visdom og kjærlighet.

K-34-3-44

Kulminasjonen av den lyse utstråling uttrykkes under begrepet "Den Hellige Ånd".

K-37-39

Det er nevnte hellige ånd (i form av vårens tøvær) som i form av virkelig åndsvidenskap får den mentale

is og sne: egoismen og selvtilbedelsen, hatet og maktbegjæret til å tø, slik at uselvskhetens, nestekjærlighetens og barmhjertighetens friske vårbriser kan lyse gjennom kulturen.

K-37-77

Denne materie (Den Hellige Ånd) lyser idag i form av en kosmisk energibølge fra vårt melkeveisystems sentrum direkte inn over de skandinaviske land. Og det er denne som f.eks. betinger at jeg kan manifestere den høyeste kosmiske viden. (Ref.)

K-37-78

Og har De noen enkelte felter i Deres bevissthet, som er særlig fremskredent utviklede eller ferdige, ja så har De allerede gjennom disse begynt å oppleve det mentale velvære eller lyse livssyn som er begynnelsen til den store fødsel. (Ref.)

K-45-5-12 5

Men begrepet "Den Hellige Ånd" har likesom så mange andre begreper fra Bibelen fått et skjær av naivitet eller primitivitet over seg. Dets klang hører ikke med til den såkalte gode tone.

K-71-230

Den hellige ånd er den viden om livets evige lover som skal heve mennesket ut av uvidenhetsens tilstand som idag lar det vordende menneske i Guds billede vansmekte i allskens avsporinger fra det virkelige liv.

K-74-99

Guds ånd består av en mørk og en lys del, en ufullkommen og en fullkommen, hvor den lyse og fullkomne del er den primære Guds ånd er altså det samme som fornemmelsen av livet.

K-74-99

Den (en hvilken som helst ting) kan kun oppleves på basis av at der samtidig finnes noe, med hvilket den ikke er identisk. Den guddommelige ånd vil da også i sin kosmiske analyse være åuttrykke som en i utall av grader av forskjellig styrke fremtredende energi. Det er disse styrkeforhold som ligger til grunn for alle kontrastforhold i tilværelsen.

K-74-101

... ånd er det samme som bevissthet eller fornemmelsen av livet.

K-74-101

Samme bevissthet (jordmenneskets) utgjør således ikke Den Hellige Ånd, men derimot Guds ånd på et primitivt stadium.

74.

K-74-103

Til de mest elementære og primitive former for opplevelsen av "Den Hellige Ånd" hører blant annet sådanne opplevelser som en almindelig religiøs, sekteisk omvendelse."

Et menneske kommer til et religiøst møte, blir grepet av det det der får høre, og i en ekstatelignende begeistring blir fylt med en uimotståelig trang til å forandre sin levevis...

K-74-103

Guds ånd har alltid og vil til evig tid "sveve over vannene."

K-74-162

Den hellige ånd er noe et hvilket som helst menneske møter
i det Getsemane som oppstår der hvor vesenet er kommet lengst ut
i egoisme og forfølgelse av sin neste, og hvor de tilbakevendte
virkninger herav ødelegger dets egen opplevelse av livet og gleden ved å være til, og hvor vesenet i
angst for døden svetter blod

DEV-2-169

Kristus er jo ett med Faderen. Kristi herlighet er derfor det samme som Faderens eller Guds
herlighet. Og Guds herlighet kan kun være det samme som den høyeste makt, visdom og
kjærighet som igjen er det samme som igjen er det samme som det vi også kjenner under
begrepet "Den Hellige Ånd".

75.

DEN STORE FØDSEL.

1985

Kun de vesener som er ferdige med alle disse drepene manifestasjoner og ikke mere er besatt av den
store overtro at man har lov til å forfølge sin neste, fordi det er denne neste som er skyld i ens eventuelle
ulykkelige skjebne, aspirerer til den store fødsel.

- ... de begynner å forstå at det ikke er sin neste men seg selv de skal overvinne.

Den store fødsel utløser alltid sin begynnelse med en voldsom ekstase for det pågjeldende individ, hvorefter det blir permanent bevisst i den kosmiske verden.

242

Den praktiske opplevelse av udødelighet, vil altså utgjøre den første delv av den store fødsel.

248

Den store fødsel kan således ennu på jorden av jordmennesket kun oppleves i sine første spede forløpersymptomer eller stadier-

- Men om 3000 år vil jordutviklingen være nådd så langt frem, at den store fødsel fundamentalt kan oppleves på jorden.

1882

Den store fødsel eller Kristi gjenkomst i skyene er jo vesne-nes egen opplevelse av innvielse og ikke Jesus av Nazarets fødsel i et nytt legeme, og en herav avf ødt ny tilbakekomst til det jordiske, fysiske plan således som mange feilaktig tror.

1892

når menneskets åndelige og fysiske vibrasjoner var i en sådan tilstand at de blev av samme bølgelengde som universets grunntone eller den absolutte kjærlighetsenergi, inntrådte den store fødsel.

iii-75

En dag når man minst aner det, vil man i et for formålet gunstig øyeblikk komme til å oppleve å se en i overjordisk ild strålende, levende Kristus komme en i møte og fullstendig ta ens eget både fysiske og sjelelige legeme i besiddelse.

- Det fremmede Kristusvesen er ens eget absolutt høyeste åndelige selv.

iv-34

For disse mine venner ble det et faktum at en opplysningens undergjørende krsft helt kan oppfylle et menneske, slik at det helt uavhengig av bøker eller andres viden og forskning blir til en kapasitet i livets høyeste visdom, viden, fakta, eller religiøs opplysning.

iv-39

Det gyldne lys hadde efterlatt meg i en tilstand av bevisst udødelighet og med en evne til å se at bare livet eksisterer og at mørke og lidelse er kamuf lert kjærlighet og at Guds vesen er til stede i alt og alle.

76.

iv-42

Jeg skal ikke lenger oppholde meg ved detaljene omkring min opplevelse. Disse er i første hånd beregnet som tegn til meg selv, og kan hverken tale for eller imot min misjons sannhet.

iv-42

Det kan således være forbundet med store risiko å tro på åpenbarelses som ikke har gitt seg synlige utslag som kan kontrolleres av forstanden og hvilke identitet som virkelighet ikke kan gjøres til fakta for andre.

viii-140

I et for denne opplevelse særlig gunstig øyeblikk, inntreder der for vesenets dagsbevisst sansning en veldig illuminasjon av alt hva det overhodet kan sanse.

- Og her er det at man for første gang med våken dagsbevissthet føler sin eksistens utenfor tids- og rumdimensjonen.

x-b-5

Jeg (Martinus) så hvorledes enhver begrenset ting, likegyldig hvilken størrelse den så enn måtte innta, var en åpenbaring av uendeligheten og dermed av evigheten. Evigheten ble dermed synlig som det faste punkt, medens tiden og dermed rummet var det bevegelige.

xii-b-2 0

Adgangen til å se Gud kan ikke hamstres, kan ikke utdeles som premie for et kappløp som er stimulert eller båret av frykten for at nesten skulle komme først. Guds rike er ikke et konkurranseobjekt.

xviii-2-38

Likesom det lille barn i mors liv fødes til den fysiske verden når tiden herfor er inne, således fødes også det jordiske menneske når tiden herfor er inne, til den virkelige kosmiske verden.

xviii-2-39

Men hva skjer da med et menneske når det har opplevet den store fødsel.

- Det er blitt bevisst i Gud, i sin egen udødelighet, i verdensaltets kosmiske struktur, at alt er levende, at hele verdensaltet opprettholdes i kraft av kjærlighet, at all manifestasjon i dette verdensalt i sitt sluttfacit er til glede og. velsignelse for levende vesener, at alt er fullkomment, alt er guddommelig, at alt er såre godt; bevisst i å være ett med Gud.

xviii-2-40

Å ha opplevet den store fødsel betyr å leve sammen med Gud, det betyr å elske menneskene som man elsker seg selv. Det betyr å være en åndelig sol for sine omgivelser. Det betyr at man midt i en fysisk, jordisk tilværelse kan leve i en evig forklart tilværelse.

xxvii-62

Vesenet har nu (etter den store fødsel) lært å tenke 100% logisk både i skapelse av væremåte og annen skapelse, og er dermed tilsvarende 100% kvalifisert til å skape i den åndelige materie.

DEV-2-175

På dette stadium møter aspiranten til den store fødsel verdensgjeløseren eller Kristusvesenet.

- Han ser ham i et altgjennemtregende lys, utgående fra verdens-

77.

gjeløserens kosmiske legeme som tilsynelatende er bygget opp av millioner og atter millioner mikroskopiske stjerner, som hver især funkler et lite strålevell av snehvitt lys ut.

- Med sin altoverstrålende kosmiske lysorganisme gjennomtrenger Kristusvesenet nu aspirantens ånd, og åpner herved dennes talent-kjerner for opplevelse av kosmisk bevissthet.

K-33-5-7

De bølgelengder som individet derefter (etter den store fødsel) kan betjene seg av og oppleve igjennom, er altså de mest mikroskopiske i tilværelsen og utgjør: ren fornuft, kjærlighet, intuisjon og salighet.

K-33-8-6

At alle mennesker idag skulle kunne nå den virkelige frigjørelse eller den store fødsel er en betraktning som er blottet for all dypere innsikt i de virkelige fakta. Den utgjør den dypeste kontrast til all logikk.

K-37-38

Med den store fødsel opphører smertene og lidelsene, men in-dividet er ennå kun et lite nyfødt barn i det kosmiske perspektiv. Her begynner dets første virkelige kosmiske barneår. I den forutgående dyriske tilværelse var det i samme perspektiv kun å betrakte som et ufødt foster.

K-37-39

De førnevnte begynnende knopper som åpner seg, forårets første små blomster som skyter frem, ja stundom Opp over selve sneen symboliserer intet mindre enn den store fødsel.

K-71-151

Fra det øyeblikk man har opplevet denne (store fødsel) totalt og fått kosmisk bevissthet, er man blitt åndelig suveren. Man har da universets høyeste viden i sitt eget indre og skal ikke lenger tilegne seg viden gjennom andre. Man opplever da universets høyeste viden og visdom gjennom sine egne sanser.

K-79-186

De jordiske mennesker vil ikke i løpet av kort tid oppleve den store fødsel. For noen vil det kanskje kun være tre-fire liv, men for mange vil det vare lengere.

K-81-53

Hvis man yderligere har den fornødne lyst og energi til å ta kampen opp med sine medfødtte og tilvante lavere tendenser og li-denskaper . . . og samtidig utøver et inngående studium av mitt verk "Livets Bog" ... da kan jeg love Dem at De vil bli ført frem til opplevelsen av den åndelige innvielse, som jeg i "Livets Bog" kaller "den store fødsel", og som i realiteten utgjør en utløsning av individets nuværende, latente kosmiske organer.

78.

DEN HØYESTE ILD.

2480

Den høyeste ild har sete i vesenets overbevissthet i to her-for særlig beregnede kosmiske organer som vi kjenner som den maskuline og feminine pol.

i
2491

Den høyeste ild er betegnelsen for det absolutt største og altomfattende hovedorgan i det levende vesens struktur og skapelse av dets livsopplevelse.

Vi vet således at denne ild befordre det levende vesens livsopp-levelse i kraft av de to generalorganer:

den feminine pol og den maskuline pol.

513

Lengsel er selve den høyeste Guds flammende luer, hvilket vil si det altbærende seksuelle prinsippets gjennemtrenende kraft.

1235

Det levende vesens forvandling til to for hverandre nødvendige motsatte kjønnsarter var den høyeste ild, dvs, Guds bevissthet spaltet i to flammer som hver for seg etterhånden kulminerte i den jordiske mann og kvinne.

1566

Denne høyeste ild er altså det samme som fundamentet for individets evne til å fonemme lyst eller ulyst, behag eller ubehag.

1567

Det seksuelle prinsipp eller den høyeste ild er å ligne ved et stort tre. Av dette tre utgjør, for dyrenes vedkommende, parrings- eller ekteskapsdriften stammen, og alle de andre fornemmelser av nydelser grenene.

1609

Den høyeste ild er altså en foreteelse ved hvilken all skapelse, all sansning, all opplevelse av livet blir til. Den er Guddommens såvel som gudesønnens levende flammesverd. Den er eventyrenes tryllestav. Det er den hvorved "trollmannen" forhekser kongesønnen eller prinsessen, og det er den hvorved den lyse redende "f e" hever fortryllelsen.

1634

Nevnte ild er igjen det samme som sult- og mettelsesprinsippet, hvis utløsnings kulminasjon er seksualisme. Seksualisme er igjen det samme som enhver form for behagsfølelse eller vellyst, som igjen er det samme som enhver form for metthetsfølelse, enhver form for velvære.

1634

Den høyeste ild ligger altså til grunn for alle former for sult og mettelse og kulminerer som begjæret eller sulten etter mørket bg mettelser av mørket og som sulten etter det høyeste lys og mettelser av dette lys.

1638

Den høyeste ild utgjør altså denne altgjennemtrenende strålekraft, denne hjertefunksjon, dette livets evige åndedrett; denne Guds vilje.

i

79.

1648

Tilfredsstillelsen av denne livets høyeste behagsfølelse er således det samme som den høyeste ild. Denne tilfredsstillelse eller ild er jegets mentale varmekilde.

1652

Den høyeste ild fremtrer i tre kjønn. Men i virkeligheten danner disse tre kjønn ikke mere enn to fullkomne kjønn. Hankjønn og hunkjønn er i seg selv kun halvkjønn.

- Ved parringsakten kan de oppnå et visst elementært glimt av det virkelige livs salighet.

- Parringsakten blir like så naturnødvendig for dets mentale likevekt og tilfredsstillelse, som mat og drikke er naturnødvendige for dets fysiske legeme.

1672

Er det ikke i helvedessonen vi finner utroskap, skilsmiss, prostitusjon, ansvarsløse unnfangerer utenfor ekteskapet, foster-drap, flukt fra foreldreplikten, perversiteter samt hjemstavn for psykopater, sinnssyke og åndssvake.

Fruktene av den høyeste uds organer er blitt litt anløpne. Den himmelske ild er blitt til kvelende røk, slagg og aske. Det er ikke så rart at nakenhets- og skamfølelsen er altbeherskende i jordmenneskets seksuelle sfære og at man ikke er stolt av sine organer for den høyeste ild.

1673

Og menneskenes moralske foranstaltninger og påbud angående seksualisme er da også kun et svakt dike satt opp mot en veldig stormf lod som på utallige felter gjennemborer og sønderslår diket. Men hvorfor skulle den høyeste ild ikke ha sine mørke røkskyer, slagger og aske likesåvel som alle andre former for ild og bål.

1675

Den høyeste ild er jegets evige kosmiske åndedrett. Fra sin minste utfoldelse hvor den kun er osende røk og gnister, vokser den frem til sin største utfoldelse der den er et funklende strålende, altopplysende bål, en sol som viser jeget i Guds billede.

- Det er denne den høyeste Guds rytmiske bevegelse som gjør livs-opplevelsen til et evig kretsløp.

1736

Ingen som helst bevissthetsfaktor, intet som helst i den menneskelige psyke, er så innfiltret, skjult og kamuflert i over-troens og misforståelsens hangedynn som nettopp den gren av den høyeste ild som gir seg utsig igjennom det jordiske menneskes seksualisme eller sympatiske anlegg.

1738

Den seksuelle organfunksjon i det levende vesen er altså en sjelelig eller åndelig pendant til den rent fysiske hunger- og mettelsesprocess. Den høyeste ild er et kosmisk ernæringsystem.

1800

Denne mentale varmekilde eksisterer som den høyeste ild, og er det i det levende vesen eksisterende seksuelle prinsipp. Vi vet at dette prinsipp utelukkende ligger til grunn for de samme veseners sympatiske anlegg.

- Det eneste som ligge over denne kilde er dens evige opphav X.1.

1802

Og vi finner da den høyeste uds høyeste struktur som identisk med det levende vesens overbevissthet eller X.2.

1836

Den høyeste ild er forminket mest mulig i sin mentale lys-og varmeutløsning. Dens kapasitet har her (i dyreriket) mistet sin karakter av allkjærlighet. Dens flammer er innskrenket så meget det kan la seg gjøre uten at den helt ville gå ut.

- Utover området for ektefelle og avkom kan den høyeste ilds flamme nesten ikke lyse hos disse han- og hunnkjønnsvesener.

1836

Den himmelske flamme står meget lavt i horisonten i spiralkretsløpets nattsfære på samme måte som solen står lavt på himmelen ved den fysiske vinters kulminasjon.

1858

Det seksuelle prinsipp eller den høyeste ild er skapelsens ratt. Ved hjelp av dette ratt styres alt i universet. En forkjert dreining her blir en avsporing i skapelsen.

1863

Nevnte ild skal ikke være ved med å være en bundet drivkraft i form av en altdominerende forplantningsprosess, men er i ferd med å bli en altoverveldende kilde til mental varme, lys og veiviser eller den absolutte rene kjærlighet.

1908

Den evige høyeste ild som gjennom enpoleten gjorde oss til brølende, drepende og myrdende ville dyr, har nu igjennom topoleten forvandlet oss til strålende, lysende og varmende kjærlighetssoner i Guds stråleglorie.

1937

Den høyeste ilds balancepunkt eller fullkomne kulminasjon, dvs. de to polers likelike utfoldelse krever to kosmiske utviklingsspiralers område for sin utfoldelse.

DEV-1-45

Til grunn for denne skiftende konstellasjon (mellem grunnenergiene) ligger livsopplevelsens og skapelsens største livsfunksjon, hvilken vi har uttrykt som den høyeste ild. Denne befordres av de førnevnte to store polprinsipper som uttrykkes som den maskuline og feminine pol.

DEV-1-175

Den høyeste ild utgjør hele det seksuelle prinsippets utløsning igjennem de to polprinsipper: det maskuline prinsipp og det feminine prinsipp, som igjen ligger til grunn for hele vesenets sympatiske anlegg og de herav avfødte sympatier og antipatier.

DEV-2-175

Men denne utløsning (hos det ferdige menneske) er ikke noen hemmelig samleieakt, slik tilfellet er hos det uferdige og enpolet menneske. Den er en åpenlys, gjensidig kulminerende kjærlighetsutløsning partene imellem.

Den foregår i åpenlys fremtreden synlig for omgivelsene som livets høyeste, mest fullkomne og skjønneste manifestasjon, i hvilken Guds nærhet føles av alle. Den utgjør den aller høyeste ild i renkultur.

81.

DEV-2-2 Ol

Den høyeste ild i sin dyriske form bef ordres som før nevnt ved enpoleten. Den er en organiske struktur som gjør det til en livsbetingelse for vesenet heller å ta enn å gi. Derfor må vesenet leve i kamp og krig for å leve.

DEV-3-235

Den høyeste ild ligger til grunn for såvel krig som fred og blir derved hovedorganet for vesenets skjebnedannelse. Den, har sitt sete i vesenets overbevissthet og befordres ved ubegjær- og moderenergien, og utløses herfra gjennom de seks grunnener-gier.

- Den befordre kontrastprinsippet ved hvilket muligheten for en-hver form for sansning eksisterer.

x~xxi-9

Guds ånds tilstedeværelse i vesnene i form av nevnte ly'sglimt i parringsakten har vi i vårt hovedverk Livets Bog uttrykt som "den høyeste ild".

xxxi-10

Det er begjæret efter dette lys, denne kulminerende behagseller vellystforneinmelse i parringsakten, som bærer hele dyreriket. Det er drivkraften i all livslyst.

xxxi-52

Den (overbevisstheten) er setet for en altgjennemtrengende energi, vi har uttrykt som "den høyeste ild". Denne høyeste ild er i realiteten, som vi skal se det samme som Guds altgjennemstrålende levende ånd, som i Bibelen er uttrykt som "den hellige ånd".

- (54) Om denne Guds evige ånd kan der i virkeligheten kun sies, at den virker igjennem alle ting. Den er "det levende" i de levende vesener.

xxxi-151

Her (hos de ferdige mennesker) vil et kyss, en omfavnelse, et varmt håndtrykk eller en annen mild og gjensidig berøring av hverandres organisme eller legeme være istand til å frembringe den guddommelige lysopplevelse av "den høyeste ild" eller lyset fra Guds evige strålevell

DEPRESJON.

xvi-3-47

Depresjon er nemlig det samme som sykdom i tenkeevnen. Den deprimerte har mistet evnen til å se tilværelsen i dens normale fremtreden. Han kan kun se den i et sort mentalt lys.

- Men livslede er igjen en allerede begynnende sinnssyke, som i verste tilfelle utløser seg i selvmord. Mere abnormal kan et menneske ikke bli.

xvi-3-59

... og når mennesket fullt ut har suggerert seg selv til å se uskyldsrenhet i sitt eget vesen, så begynner for

alvor nedbrytningen av dets egne krefter. Det blir nu ikke alene mere bitter på objektet for dets vrede, noe som gir det en meget stor forøk-else av nervespenning, men det blir også deprimert fordi det nu på grunn av selvsuggestjonen kun kan se det hele som et martyrium.

xvi-3-59

Bitterhet og vrede mot et annet menneske og medynk med seg selv er nu blitt liksom to store arbeidsfelter i dets daglige liv, som i større eller mindre grad opptar dets tankefunksjon. Et sådant menneske forhindrer seg selv i å bli glad, fordi dets innbilte martyrium nu holder dets normale sinnslikevekt borte fra dets mentalitet.

xvi-3-60

Martyrium og glede kan like så lite forenes som olje og vann. Og hertil kommer vreden og bitterheten imot det annet menneske, som hele tiden holder det (individet) i en opposisjons- og spekulasjonstilstand.

- Og da den absolutte sunnhets vedlikeholdelse både i sjel og legeme umulig kan befordres på annen måte enn nettopp ved normal livsglede, ser vi her hvorledes et slikt menneske i virkeligheten, om enn ubevisst, tyranneriserer seg selv ved å holde vredes- og martyriumstanker ved like.

K-76-166

I den forbindelse kan nevnes at nedtrykthet er tegn på tilbakevendende skjebnebølger. (Ref.)

K-76-167

Det er ånden som skal herske over materien og ikke omvendt.

- Når mennesket er sorgfullt er det tegn på at materien er herre istedenfor det omvendte. (Ref.)

DET ENE NØDVENDIGE.

L-55

Dens (verdensplanens) tilegnelse som matematisk kjennsgjøring og denne kjennsgjøringens anvendelse som basis for en høyeste fornuftsmessig livsførsel for individet, samfunnet og statene, er derfor det eneste nødvendige i all jordisk tilværelse.

K-51-143

... vil det ene fornødne for det uferdige menneske naturligvis bli dette hurtigst mulig å bli ekspert i å gjøre sin væremåte til en 100% oppfyllelse av Guds vilje, hvilket kun kan gjøres i kraft av å elske sin neste som eg selv.

K-68-148

Det fornødne i livet er altså dette: å forsøke ikke å tenke ondt om andre, men tvertimot å tilgi dem. Å prøve å se det positive i enhver situasjon, bl.a. hva man kan lære av den.

K-68-149

Å elske Gud over alle ting og sin neste som seg selv, det er all lovens fylde.

- Gud er hele det levende univers hvis skapende kjærlighetskrefter finnes alle vegne og kan gi mennesket kraft, ideer og tålmodighet hvis det i bønn åpner seg for disse krefter.

Og da vår neste er Guddommens organer, elsker vi også Gud ved å elske vår neste.

Seg selv elsker man ved å rense seg for mørke følelser og tanker, likesom man vasker sitt legeme.

K-71-313

Problemet er således ikke hvordan man selv får det godt i en verden full av ulykkelige, men derimot: hvordan får min neste det godt. Innstiller man sitt sinn på denne bølgelengde, kommer man uunngåelig i kontakt med universets egen psyke, med verdenssjelen, og blir dermed ett med Guddommen.

K-74-54

Det som for de jordiske mennesker nu er det vesentligste, og jeg tenker her især på de mennesker som er mette av kriger, makt-kamper og tilegnelse av rikdommer på andres bekostning, er å lære den plan å kjenne som Guddommen har med jordkloden og menneskeheten.

K-75-16

Det som er av betydning for det enkelte menneskes utvikling, er hvorvidt dets daglige væremåte er i kontakt med dets 'lysstøtte,' dets samvittighet eller ei. Denne lysstøtte er Deres idealer, forestillinger og kunnskap om hva som er det eneste nødvendige.

DET DREPENDE PRINCIPP.

296

mennesker med tilstrekkelig intelligens allikevel ligger under for det drepende prinsipp pga.: vanebevissthet.. .tradisjonsbundethet.. .dogmer.. . skikk og bruk.. .andres mening, og heller gjør uvidende menneskers mening til sin rettesnor heller enn de viden-skabelige faciter i Jesu bergpreken.

1317

De skapte en tilværelsessone (før det gamle testamentes tids-alder) hvor ikke bare de som sedvanligvis betraktes som dødsfiender måtte fryktes, men også alle ens venner, ja ens aller nærmeste. Foreldre, søsken, ektefelle, avkom var alle predestinerte til å være ens bødler.

- dette underminerte til slutt gleden ved å være til, og man begynte å speide etter andre guder og andre moralformer.

1318

På den tiden begynte den første lysstråle å skinne ned i den jordiske sfære, som senere kastet sitt skinn ned til våre dager i form av det gamle testamente. Denne ble til Moselovens moral i form av forretning. Denne er ikke basert på åpenlys eller autorisert selvtukt.

1318

Forsynet grep således inn i den jordmenneskelige drapskarma og tvang dens utfoldelse inn i mere begrensede baner, slik at den nu kun kunne gjøre seg gjeldende igjennom det såkalte rettsvesen.

1319

Men begjæret etter nesten og hans eiendommer brente ennu i vesenet, og det banet seg vei gjennom kamuflerte baner. Og disse kamuflerte baner ble til det altbeherskende system vi idag kjenner som forretningsverdenen (dvs. størst mulig verdi for minst mulig verdi).

2260

Nevnte væremåte eksisterer i menneskene som en overveldende instinktmessig, automatisk funksjon. Den kan kun stanses eller endres ved våken, dagsbevisst, viljemessig inngripen.

2289

Men det er de dyriske anlegg menneskene ennu ikke er frigjort for, som får det begynnende menneske til å bruke sin menneskelige begavelse i sine dyriske anleggs utfoldelse, og derved i det drepende prinsippets kulminasjon.

1627

Menneskene myrder og dreper, ikke av livsbetingelse, men av gjerrighet, havesyke og intoleranse. De har absolutt ingen livsbetingende begrunnelse for deres forfølgelse, røveri og plyndring.

viii-26

Den benyttelse av det drepende prinsipp som var en livsbetingelse og dermed en dyd for dyrene i jungelen, er her åpenbart som en ulykke for mennesket.

viii-27

Det er således bare innenfor en bestemt sfære eller sone i tilværelsen at man nødvendigvis må beskytte seg ved makt, list, kamuflasje, våben og nedsabling av medvesener.

85.

viii-27

Men da menneskene mentalt sett ikke mere er i jungelen, men i forgården til menneskeriket, kan anvendelse av det drepende prinsippets morderiske eller voldelige metoder ikke mere gi noen som helst beskyttelse mot andre voldsvesener, men virker hurtig tilbake på sitt opphav og saboterer dets fysiske liv.

xiv-36

Å være med til å drepe levende vesener når det ikke lenger er en livsbetingelse, er å så unaturlig død og undergang i sin egen skjebne.

xv-17

Regner de også med dette påbud (den som griper til sverd, skal selv falle for sverd) når de går på

lystjakt og lystfiskeri eller på annen måte er meddelaktige i de milliondrap på dyr som skjer på grunn av den tusenårige overtro at animalsk føde er en livsbetingelse for mennesket.

ixx-2-47

For menneskene eksisterer der i virkeligheten bare ett bud, nemlig Bibelens 5. bud: Du skal ikke drepe.

ixx-2-49

Alle brutale handlinger, vold og beskadigelse av andre veseners organismer befordres av nøyaktig den samme energi som den, ved hvis hjelp mord og drap utløses, nemlig vrede, hat og bitterhet. Denne energi utgjør altså drapsenergi i renkultur.

ixx-2-50

Man kan også påf øre et annet vesens mentalitet eller psyke partielle drap eller en invaliditet ved hvilken det mister en større eller mindre del av sin førlighet, får nervesammenbrudd, blir et sjelelig vrak.

Sådanne partielle drap befordres blant annet av pengeutpressere, ågerkarler, hensynsløse og ublu kreditorer, ryktesmeder eller baktalere og mange andre.

ixx-2-52

Det er selvfølgelig riktig at jakt, fiskeri og slakting såvel som øvrighet, militære, politi og rettsvesen idag er så fremtredende kulturfaktorer at de umulig kan unnværes og umulig plutselig kan endres ved politikk, diktatur eller religiøs propaganda.

xx-b-38

Men i kraft av skjebneloven som betinger at all energiutløsning må vende tilbake til sitt opphav, kommer alle vesener til å oppleve virkningene av deres væremåte overfor omgivelsene.

DEV-2-133

Men ikke desto mindre lever jordmenneskeheten ennu i den store overtro at det drepende prinsipp er det beste beskyttelsesmiddel mot det drepende prinsipp.

DEV-2-165

Det er dette (å ete dyr) Kristus i lignelsen om den fortapte sønn uttrykker som det å ete sammen med svinene.

DEV-3-219

Denne kombinasjon av grunnenergier i dyrets bevissthet bevirker at dette vesens livsbetingelse er basert på det drepende prinsipp.

DEV-3-246

De dyriske egenskaper: utfoldelsen av det drepende prinsipp, vil ennu i en lang periode være herskende i det begynnende menneske. Dette skal nemlig gjennomleve mørkets kulminasjon, før det kan bli det ferdige menneske i Guds bilde. Denne kulminasjon av mørket kunne det umulig oppleve før dets intelligensevne kom til utfoldelse.

DEV-3-270

Med denne deres gudløshet og mangfoldiggjorte drepende kunnen og krigsmoral utgjør de (enpoledede mennesker) de geniale representanter for Valhalls blodige gudeselskap, men helt uten å vite det.

B-124

Der hvor det drepende prinsipp ikke er en livsbetingelse en overtredelse av nestekjærlighetsloven å praktisere det.

B-124

Det er ganske riktig at man ikke kan leve her på den jordiske klode eller verden uten selv mot sin vilje å drepe. Jorden er nemlig henhørende under de kloder hvor det drepende prinsipp ennå i stor utstrekning er en livsbetingelse. Men den er dog i stadig utvikling.

B-126

I alle sådanne tilfeller hvor beskyttelsen av mikroindividene betyr død og undergang for makroindividet, der kan det drepende prinsipp ikke ignoreres. I sådanne tilfelle står 'individet' jo overfor to former for utløsning av det drepende prinsipp, og må selv følgelig betjene seg av den form som avstedkommer det minst mulige drap.

B-276

Men er man tilfreds med sin nuværende jordiske tilværelsesform, er man lykkelig ved å slakte, drepe og forfølge... da er man de fødte redskaper til utløsning av disse prosesser, som er likeså uunnværlige i den samlede guddommelige verdensplan som de høyere verdners manifestasjoner.

- Dessuten vil den lykkefølelse som de nevnte jordiske prosesser avføder, kun være uttrykk for at den i hvem den fødes eller eksisterer ennå kun kan føres til faderen, til visdommen og kjærligheten gjennom de virkninger som de nevnte primitive prosesser avføder.

L-188

Det (jordmennesket) dreper ikke utelukkende av sult og selv-forsvar. Det dreper av hat, misunnelse, forfengelighet, ærgjerrighet, havesyke, maktbegjær, nedtrykthet og glede.

- Er det ikke mordprinsippet man har til underholdning i de fortidige gladiator kamper og menneskers kasten for de ville dyr. Og er det ikke det samme som går igjen i moderne tyrefektinger og hanekamper, klappjakter, lystfiskeri.

Og hva er de moderne sport kamper annet enn mordprinsippets mani-festasjon i fortynnet form, tværet ut i svake dønninger.

L-188

Ja, all kamp er mord, men mord behøver ikke alltid å utgjøre de 100% som er den visse død.

L-190

Nei, de jordiske mennesker er ikke riktige dyr og ikke riktige mennesker. De utgjør bastardaktige overgangsvesener mellom disse to generallivsformer, og representerer eller oppfyller så-

ledes den halvdyriske eller halvmenneskelige tilværelsesform vi har lært å kjenne under de fra fortiden overleverte begreper troll og djevler.

L-193

Hvis tigrer ikke drepte, måtte den jo selv dø av sult. Men således å bevirke sin egen død, er også mord.

L-225

Dette vil igjen si vesener som har gjort det til almindelig fornøyelse, underholdning og tidsfordriv å overtre det 5. bud. (Sportsjegere, sportsfiskere o.a.) Ja er det ikke likefrem en ære å høre til sådanne kategorier av vesener? Ser vi ikke de illustrerte blader kappes om å vise bilder fra de mondene jaktforlystelser på de store godser med høyt titulerte overklassevesener i spiss.

L-225

... og det blir samtidig en kjennsgjerning at et samfund, hvis overklasse og ledende menn i stor utstrekning hører til den kategori av vesener som ennå skal ha mord og drap til underholdning, til fornøyelse og sport, umulig kan representere den åndskultur, den intellektualitetens dannelse, den hjertets renhet og sunnhet som er det fullkomne menneske i Guds billede verdig.

K-47-1-11

Kun det uinnviede eller uferdige menneske er ennå så innmuret i sin egen bevissthets timeleige, lokale forestillingskrets, at det tror å kunne hevde seg ved å undertrykke, sabotere eller ut-slette livet omkring seg. Det aner ikke at det er verdenssjelen det utøver attentat imot, når det gjør vold på sin neste.

K-53-114

Mennesket myrder og dreper ikke alene med dolker, kanoner og bomber, men de myrder og dreper også med ord og mimikk i sin daglige væremåte, og blir derved farlige for sine omgivelser.

K-68-76

Overalt hvor et menneske ennå kan nenne å såre en annen i ord og handling, hvor det kan bedra, lyve eller på annen måte skape sorg, smerte, lidelse og vanskeligheter for andre, dreper det stadig noe av andre menneskers livsglede og lykke, og da begår det "fortynnet" mord.

K-71-231

De fleste mennsker kan til tider være tilbøyelige til å drepe noe av andre menneskers lykke og glede ved livet, og så lenge did-se mikroskopiske mord finner sted, må det menneske som ennå kan nenne å gjøre det leve i jordmenneskets angstfylte jungel.

K-71-303

Men i virkeligheten er det drepende prinsipps sterke utfoldelse på jorden i vår tid ensbetydende med en flammes sterke oppblussen kort før den slukkes. Døende vesener utløser en viss kamp imot døden, en kamp som til sine tider kan vise stor kraftutfoldelse som en slags krampe.

K-81-77

Mennesket er kun i sin første spede oppvåknen fra de dyriske tilstander. Det har ennå ikke oppdaget at det i virkeligheten er frigjort fra det drepende prinsipp. Det tror stadig at det må forsvare seg. Det er en følge av dets tusenårige tradisjoner som fortidig dyr.

K-81-77

Selv om mennesket forlengst har forlatt det område hvor dette å spise animalsk føde er en livsbetingelse, tror det ennu rent instinktmessig - for forstandsmessig kan det ikke være - på disse tradisjoner som livsbetingelse.

K-86-97

Nevnte skadelige liv (insekter mm.) vil etterhånden dels bli bekjempet, og dels vil det degenerere og utdø i samme grad som den virkelige kjærlighetsatmosfære omkring menneskeheten tar til.

K-71-276

Giftige bemerkninger virker som mikroskopiske mord, som på lengere sikt virker drepene på menneskers livslykke.

-De våpen eller den gift som brukes til disse mord benytter de .f leste mennesker seg av når de blir vrede, hissig, bitre eller hatefulle.

DET LEVENDE VESEN.

698

Det levende vesen er altså ikke et menneske, dyr eller plante. De er bare midlertidige bevissthetsredskaper som oppstår og forgår etter dets bevissthetsmessige hunger og mettelse.

698

Det levende vesen er et evig prinsipp som kan uttrykkes ved tre analyser: Et noe som er, dette noes skapeevne og resultatet av denne skapeevne.

699

Alle levende vesener er således fremtredende i Guds billede efter hans lignelse.

1065

Forskjellen i denne dets analyse som levende vesen og dets analyse som X, markeres i den omstendighet at det i den første analyse utgjør nuet, mens det i den andre utgjør evigheten.

1065

Det levende vesens høyeste kosmiske analyse blir det samme som evigheten, mens dets høyeste timelige analyse blir det samme som nuet.

1076

Det levende vesen er en enhet bestående av tiden og evigheten, som igjen er det samme som det foranderlige og det uforanderlige eller organismen og jeget.

Da denne enhet blir sansbar i kraft av det foranderlige, vil intet av det vi sanser av det levende vesen være evig, men kun midlertidig

1077

Det levende vesen eksisterer kun i kraft av at dets identitet er en av tiden og evigheten utgjørende uadskillelig enhet.

1155

Kan et sådant vesen som tror at det er blitt til i mors liv og før dette var lik intet, og blir lik intet igjen ved døden regjere" fullkomment eller rettferdig.

2365

Alt liv betinges av alt liv. Intet liv i universet eksisterer totalt fritt av det øvrige liv. i

240

Da en bevegelse ikke kan oppleve bevegelse, vil den altså være en livløs ting. Men da førnevnte realiteter opplever bevegelse, vil de være å uttrykke som levende. De levende vesener er således de faste punkter bak bevegelsen.

242

Da det nettopp er en kjennsgjerning at bevegelsene blir opplevet, blir den levende del av vesenet også en kjennsgjerning.

v-63

Ethvert levende vesen har således med to hovedformer for vibrasjon å gjøre, sin egenrevisjon og stof fets

vibrasjon. Å skape og utnytte sin manifestasjon på grunnlag av harmonien mellom disse to

90

vibrasjonsarter, er det høyeste mål på hvert eksistensplan.

v-64

Det levende vesens opprettholdelse er basert på en overvinning av andre energiformer. Om denne overvinning foruten å bety harmoni og lykke for individet selv, også betyr harmoni og lykke for disse andre energiers opphav, blir dets egen opplevelse av livet høydepunktet av kontakt med livets lover.

v-65

Men om vekselvirkningen (med mikrokosmos) betyr drap og lemlestelse for stoffvesenene, kommer den til å utløse tilbakevirkende krefter som betyr usunnhet og sykdom for organismen, og dermed underminering av individets sjelelige funksjoner.

vi-b-2 5

Det vi kaller menneske, dyr, plante er i realiteten ikke utgjørende det levende vesen selv, men utelukkende kun dets redskap for livets opplevelse, hvilket altså vil si, for tilfredsstillelsen av dets midlertidige særlige form for legemlig og sjelelig hunger.

xiv-37

Man må først og fremst se på andre levende vesener som et kunstverk. Guddommen er i ferd med å gi bevissthet.

DEV-1-32

Ethvert levende vesen er således like så meget avhengig av den ytre verden som det er avhengig av sin egen organisme og kosmiske struktur.

DEV-1-46

Det som således er evig og uforgjengelig ved det levende vesen er: Jeget, dets overbevissthet, hvilket vil si: polprinsippet, skjebneelementet, generaltalentkjernene, skjebnetalentkjernene og de hertil knyttede evige bindeledsorganer for jegets eller overbevissthets forbindelse med dens tids- og rumdimensjonelle del av dets samlede organisme samt moderenergien og urbegjæret.

DEV-3-216

Dets (det levende vesens) mineralske, vegetabiliske og dyriske fremtreden utgjør i virkeligheten kun en fostertilstand i dets tilblivelse som menneske.

K-52-72

De levende vesener utgjør henholdsvis stoffer og universer for hverandre. (Ref.)

K-68-136

I kraft av vår jeg og vår overbevissthet, hvis apparatur eksisterer utenfor tid og rum, utgjør hvert eneste vesen en utslettelig, evig individualitet som i all evighet kan skape seg nye sjelelige og fysiske legemer til livsutfoldelse og skapende opplevelse.

K-72-267

Vi er alle usynlige vesener og kan kun oppleve hverandre gjennom de virkninger vi skaper i åndelig og fysisk materie.

Kb-57-1

Ethvert levende vesen utgjør en del av Guddommens materielle såvel som åndelige organisme.

DIAGNOSE.

2128

Likesom det i et almindelig speil er mulig for et vesen å få et fysisk speilbilde av seg selv, således er det også mulig for et vesen igjennem den samlede påvirkning det fra naturens side, dvs. omgivelsene og medvesnene kommer ut for, å se et mentalt speilbilde av seg selv.

2128

Likesom det fysiske speilbilde er et ref leks av lyset, således dannes vesenets sjelsbillede av en ref leks av årsaks- og virknings loven.

2128

Og her er det at omgivelsene eller livet selv blir dets skjebnespeil.

K-75-41

Våre medveseners reaksjon overfor oss er livets speil. I denne reaksjon ser vi vårt virkelige åndelige åtseende, vår sanne kosmiske analyse eller den absolutte sannhet om oss selv.

DIKTATUR.

1289

Ethvert system, ethvert lovkompleks som dikterer disse menneskers (de rikes) plutselige økonomiske rum eller fratagelse av eiendommer, representerer en brutalitet eller kosmisk uvidenhet som absolutt ikke er mindre enn den som ligger til grunn for systemets tusenårige tradisjon og nuværende autorisasjon.

1336

... likesom man heller ikke ved diktatur kan springe noe utviklingstrinn over.

1339

En sådan helning til diktaturet tilhører de allersiste dønninger fra en forlengst utlevet hedensk religiøsitet som hadde sitt kulminasjonsdomene på fortidige kontinenter før nestekjærlighetens kosmiske verdensimpulser begynte å tenne Buddhismens, Kristendommens og Islams idealer.

1341

Disse diktatorer var innviet i den grad av intellektualitet, fysisk innsikt og livsoppfattelse som den samlede jordmenneskehet totalt ennå manglet. Disse diktatorer ble derfor guddommelige førere eller den daværende menneskehets velgjørere.

1489

Likeså guddommelig som en sjelelig innviet fyrstes diktatur kan være for et totalt uintellektuelt folk som jo ikke kan føres på annen måte; Likeså altødeleggende ville denne føremetode være for den nuværende akademisk utdannede del av jordmenneskeheten.

1492

Å ensrette de levende vesener er det samme som å gjøre attentat på bevisstheten eller livet. Jordmenneskene kan ikke mere "frelses" ved diktatur. De skal ikke mere flokkdannes, men derimot individualiseres. De skal bli til selvstendig tenkende og handlende vesener.

1507

at disse rettferdighetsutøvere og utrensere (under rettsoppgjøret) ikke er så høyt hevet over den uinnviede diktators utslettelsesbegjær av anderledes tenkende, som de i fredstid eventuelt kan se ut til å være.

1510

Og kan vi ikke følge diktaturets stagnerende prinsipp ennå videre i moderne foreningsdannelser, politiske partier og sammen-slutninger.

1525

Den som idag vil ensrette menneskene gjennom diktatur, kan kun være et individ som er totalt blottet for kjennskap til den utviklingsprosess menneskeheten idag er underkastet, ja det kan slett ikke skjæine nutidsmennesket fra fortidsmennesket.

1760

Men den indre psyke i vesenet kan umulig forandres ved tvang, den kan kun innestenges. Men noe

som er innestengt kan kun ha en eneste interesse, nemlig å bli fri. Derfor vil et diktaturvelde kun være dressur.

93

viii-37

Tror man virkelig at dette kultur- og samfunnsødeleggende jag etter å frata menneskene all mental frihet og evne til med hjerne og hjerte å åpenbare sannhet og virkelighet, kan danne fundament for en virkelig varig verdensfred.

viii-38

Tror man virkelig at slike maktsyke, diktatorisk innstillede vesener som er så fylte med dyriske, drepende tradisjoner at de i stor utstrekning på visse områder, ved siden av deres jordmenneskelige begavelse, kosmisk sett, vil være å betrakte som brutale dyr, kan frelse menneskeheten, gi den virkelig intellektuell frihet, ånd og kultur.

viii-39

Tror man dyret er kommet til syne som det jordiske menneske bare forat dette skal bli et umælende kreatur innenfor en gudløs diktators mentale piggrådssperring.

ix-70

Er diktaturet ikke nettopp denne frost eller livslammende vinterkulde som vil bringe massenes stemme eller enhver høyere mental blomst til stillhet under sitt isteppe eller kosmiske liklaken.

xii-c-19

Den jordiske menneskehet kan ikke springe århundrers utvikling over ved diktatur. Utvikling kan kun befordres ved opplysning. Og opplysning eksisterer kun på basis av selvopplevelse.

xii-c-19

Den kultur" som under diktaturet påføres jordmenneskene, er kun en foreskrevet tvangslevemåte, som er en representasjon av de særegenheter som utgjør det utviklingstrinn hvorpå diktatoren befinner seg.

xiii-c-2 0

For de individer som befinner seg i brennpunktet av diktatorens utviklingstrinn, vil disse særegenheter naturligvis føles som den høyest tenkelige idealisme.

-Men for de mennesker som har utlevet disse særegenheter, f.eks. på det militære, religiøse, eller rent kulturelle område, blir diktaturet en tvangstrøye.

- For mennesker som står under diktatoren i utvikling, er diktaturet heller ingen frelse... Følgen blir da også at nevnte påtvungne væremåte kun blir identisk med en kultur og dannelse som er analog med den dyretepperne påfører sine ville dyr.

xii-c-21

Når ærbødighet og lydighet ikke eksisterer som frivillig gave, men kun fremtrer som påtvungne midler til å unngå tortur og dødsstraff, er de kun røvede realiteter.

xii-c-32

Og kan et folk eller samfunn vokse i kultur og ånd ved å binde sine millioner av hjerner til en i forveien kommandert eller befalt ensrettet tenkning. Kveler det ikke hermed sin intellektualitet.

xii-c-33

At diktaturet har en stor utviklet teknikk, store fabrikkannlegg, er ikke uttrykk for virkelig kultur. Det er kun uttrykk for noe som kan tillæres, det er kun resultater av oppskrifter. Disse resultater blir først uttrykk for kultur eller virkelig sivilisasjon gjennom det de anvendes til.

94

xii-c-34

Jeg kan kun se at en sådan nasjon (diktaturet) i virkeligheten kun er blitt til en kaserne i hvilken det vrirler med overlegne generaler eller maktfulle håndtlangere for diktatoren, og forkuede dresserte slaver i form av intetsigende menige.

xii-c-34

Og diktaturet må hele tiden ligge i kamp med denne natur (menneskets frihetstrang) som ikke er blott og bar hjernemotstand, men derimot er selve livets egen vekst i undersåttens mentalitet. Og denne vekst kan ikke stanses, men skal nok som før nevnt tilsist sprengte diktaturets tvangstrøye.

xiii-26

Hva hjelper det at seieren over disse førere og diktatorer representerer deres døde kropp, deres ødelagte byer, industrier og krigsmessige kunnen, når deres vesen og tankemetoder er sluppet helskinnet over i seierherrens bevissthet og der gis rikelig grobunn og utviklingsmuligheter.

xv-20

Gudløse ideologier søkes mere eller mindre ved diktatur, vold og makt påtvunget menneskene, likesom de søker å berøve dem evnen til å tenke fritt ut fra egne erfaringer og følelser. Hvordan skal en slik tvangstrøyebelegt tenkning kunne være uttrykk for kultur.

xxiii-2-4 9

Denne (usynlige) makt tvinger uunngåelig alle politiske systemer av idag både i vest og øst, syd og nord, mere og mere inn under diktatur.

xxiii-2-51

Demokrati og kommunisme kan ikke være en stats hensynsløse forfølgelse og slavelenkning av individet og den herav følgende utvikling av en tyranniserende heslig maktbrynde hos en eller annen selvbestaltet herskende liten klikk og dens håndtlangere.

K-45-5-121

Et undertrykt folk vil aldri opphøre med å lenges efter befrielse. Og lengselen efter befrielse vil uunngåelig bevirke undertrykkerens undergang

K-45-8-147

Diktatur er, hvor det ikke befordres av 'innviede' vesener i form av uselvsk samfunnsbeskyttende enevelde eller kongedømme for et uvidende eller mentalt hjelpeløst folk, anmassende og ganske upåkrevet i et intellektuelt og i "demokrati" allerede sterkt utviklet samfunn.

DJEVELEN.2203

I realiteten er det som dekker seg under de nevnte begreper (Djevelen, Satan, Slangen) således et manifestasjonsprincipp, og ikke et enslig i mørket herskende vesen.

DEV-2-165

... Slangen, Djevelen eller Satan. Disse uttrykk er således ikke uttrykk for et særlig eksisterende overjordisk vesen, men er derimot utelukkende uttrykk for det jordiske menneske på dets kulminasjonsstadium i mørket.

K-71-303

Den kosmiske sannhet om Djevelen er den at han er skytsengel for makt eller diktatur i sin egenskap av talentkjerne i jordklodevesenets bevissthet. Han representerer et principp som jordklode vesenet er ved å forlate, men naturligvis kan det ikke skje på en gang; det skjer ved en gradvis degenerasjon som etterhånden vil føre denne skytsengels død med seg, dvs. at den vil forsvinne fra jordklodevesenets bevissthet og organisme.

K-71-303

Denne form for vanebevissthet som nevnte talentkjerne eller skytsengel representerer søker jordklodevesenet nå bevisst å bekjempe i sitt eget sinn. Men meget gamle vaner som er dypt rotfestede i organismen, krever det stor viljekraft og konsentrasjon å overvinne.

K-75-185

Slangen eller djevelen er uttrykk for et kosmisk eller *universelt prinsipp* og ikke for et vesen som er Guds jevnbyrdige motstander.

DJEVLEBEVISSTHET.

2568

Den forannevnte (djevlelske) bevissthetstilstand kan umulig komme til å kulminere uten å drepe seg selv (fordi den fremtvinger utviklingen av den humane evne)

2589

Hvordan skulle menneskene føle lede og vemmelse ved å leve i en djevlebevissthet, hvis ikke de nettopp ved denne bevissthetsutfoldelse kom til å oppleve virkningene av denne i sitt daglige liv

2589

Nestekjærlighetens begynnende utvikling vil få djevlebevisstheten til å degenerere.

DEV-I-7 0

Det (uferdige menneske) representerer derimot pga. dets begynnende intelligens og mere eller mindre fremtredende inhumane følelse og sterke tyngdeenergi det stadium i utviklingen eller kretsløpet, vi har uttrykt som djevlestadiet.

K-72-301

Men side om side med den begynnende kristendom vokste djevle-mentaliteten etterhånden til den kolossale, gudløse, materielle superkapasitet den utviser idag. Men det var jo kun hva Kristus forutså.

xxxi-106

Denne bevissthetstilstand hos menneskene innebærer utfoldelsen av mord, drap og hevnakter, bedrageri og løgnaktighet eller usannferdighet, utroskap i ekteskaper og i andre tillidsforhold, menns hor med andre menns hustruer, og kvinners hor med andre kvier ners ektemenn, ødeleggelse av ekteskaper og fremkallelse av skilsmisser ved tredje persons illegale seksuelle innblanding i disse; skilsmisse på grunn av ektefellers illegale seksuelle samkvem el-ler hor med vesener utenfor ekteskapet.

Hertil kommer den ulykkelige skjebne, skilsmissebarn undertiden kommer ut for på grunn av foreldrenes skilsmisse. Likeledes forekommer det illegale aborter, fosterdrap og barnemord.

Her i denne de ulykkelige ekteskapers sone treffer vi også barn som er sviktet av sine ugifte foreldre, som har satt dem i verden uten noen som helst tanke på å skape et hjem for disse barn.

- Å la hånt om og ringeakte hele den religiøse og åndelige side ved livet, hører også med til (denne) bevissthetstilstand...

- Og vi må således også henføre all drepande intoleranse under djevlebevissthet.

DOBBELTPOLET.

2537

Hva er det så de begynnende dobbeltpolede vesener ikke kan forstå ved seg selv? De kan ikke forstå hvorfor de mere eller mindre mangler evnen til å bli "forelsket" og derfor i tilsvarende grad mere eller mindre mangler lysten til å stifte ekteskap.

2541

Men samtidig hermed blir det område det jordiske menneske har tilfelles med dyret, dvs. parringsdriften, ekteskapstalentet, forelskelsesevnen, lysten til å ha barn, tilsvarende mindre.

2599

Så lenge denne evne (nestekjærligheten) kun gir vesnene trang til å slutte vennskaper, og de ved siden av dette har et nogenlunde ekteskaps- eller parringstalent så de gifter seg og avler barn, legger man ikke merke til disse veseners særlige natur.

2603

.....det er forelskelsesevnen som normalt skaper tiltrekningen til det motsatte kjønn. Det dobbeltpolede vesen har ikke mere tiltrekning til det motsatte kjønn enn til dets eget kjønn. Men ikke desto mindre har det i seg en seksuell drift. Den hører normalt aldri noensinne opp.

2603

Enpoletheten når sin kulminasjon i dyreriket. Herefter skal vesenets seksuelle drift befordres av dobbeltpoletheten og over-gå til en ny misjon. Den seksuelle drift har herefter den store og urokkelige oppgave å befordre universets grunntone: allkjærligheten.

2604

Gjennom disse (dobeltpolede) vesener styrer og leder Guddommen hele verdensaltet med dets oceaner av skapelser av levende veseners organismer i alle spiraler.

2617

Dette (at mennesker oppfatter kjærlighet som seksuell invitt) bevirker bl.a. at vesener med fremragende dobbeltpolet sympati eller nestekjærlighet, fortrinnsvis blir vennet til å foretrekke intime vennskaper og forbindelser med vesener av sitt eget kjønn.

2617

Jo mere sympatisk det dobbeltpolede vesen utfolder seg, desto større mysterium forekommer dette vesen å være for de uinnviede eller sterkt enpolede vesener.

2625

Det dobbeltpolede vesens sympati for et annet vesen er således ikke en akutt sympati, men en permanent og urokkelig egenskap ved sitt opphav.

2626

Den lykke som i parringsakten oppleves glimtvis oppleves av det ferdigutviklede menneske som et permanent mentalt solskinn, de er den største nydelse for en selv å utstråle overfor andre medvesener likesom det er en tilsvarende nydelse å bli gjenstand for det te solskinn.

98

2632

De (ferdigutviklede vesener) utgjør alle i denne lysets høyeste epoke, selve Guddommens kjærlighetsorganer.

361

.....at det skjønneste i kvinnens feminine- og mannens maskuline mentale naturer og fysiske linjer er forenet i en guddommelig sammensetning i ett vesen.

1133

Da der i dette kjønns tilværelsesplan ikke eksisterer noe mot satt kjønn, kan det ikke oppstå noen konkurrerende medbeilen. Og sjalusi, hat, krig, sorg og lidelse eksisterer ikke.

1230

Medens den førstnevnte organiske struktur (enpoleten) befordre nydelsen av kunnskapens tre, befordre den annen (dobbelt-poleten) nydelsen av livets tre som er det samme som innvielsen i livets mysterium.

1297

Tror man ikke oppstigningen fra "dalen" må befordre av en tilsvarende for formålet egnet organisk struktur.

1584

Alle jordmennesker er på vei mot det nye kjønn, som skal befordre den altovervinnende magiske kraft vi kjenner under begrepet den høyeste ild.

1667

Helkjønnstilstanden er utelukkende den organiske struktur igjennom hvilken lyset kan skapes, likesom halvkjønnstilstanden er den organiske struktur igjennom hvilken mørket skapes. Det nytter således ikke med forskrifter og idealer alene. Disse er kun til nytte der, hvor omskapelsen til helkjønnsvesener allerede er begynt. Kun hvor talentet er, kan geniet skapes.

1717

Han (Kristus) elsket sine fiender og bad for dem som hatet og forfulgte ham. Han åpenbarte at kun gjennom kjærligheten til alle dem som ikke kan like oss går veien til det evige lys.

1749

Der hvor den nye sympatievne kulminerer, kan vesenet ikke befordre selviske eller dyriske og dermed ukjærlige manifestasjoner uten å få samvittighetsnag.

1749

Det er ikke ekteskap eller eiendomsrett over noe annet vesen som her begjæres, selv om tendenser i den retning på de lavere begynnelsesstadier av denne nye mentale tilstand i noen grad kan være tilstede og er med til å forvrengte oppfattelsen av det nye kjønn i utenforståendes øyne.

1749

Det er også her blitt innlysende hvorfor menneskehetens største vise eller mest utviklede, kosmisk bevisst vesener ikke er bundne i ekteskap, men er fri, suverene vesener.

1750

Dette vil si at det dobbeltpolede vesen er så sympatisk forbundet med alle medmennesker og øvrige levende vesener at det ville få samvittighetsnag hvis det favoriserte eller elsket noen vesener på andre veseners bekostning.

99.

1750

Allverdens levende vesener med menneskene i spissen, og betegnet under ett med begrepet "nesten" er disse veseners nye kjær-lighetsobjekt.

1902

Her er intet eiendomsbegjær, her er intet begjær efter et egoistisk samliv med den seksuelle partner. Her kan organfunksjon-ene kun gi seg utsiag i å gi, i å utløse lykke, velvære, inspirasjon og glede for nevnte partner uten noen som helst art av krav eller frihetsberøvelse for noe annet vesen.

Efter en sådan seksuell utløsningsakt mellem to J-mennesker, kan disse seksuelt suverene og frie mennesker gå styrket, lykkelige og glade videre til nye skjønne opplevelser ... ved en seksuell kontakt med nye partnere.

1902

Den toplede seksualismes grunnprincip kan utelukkende være dette at alle gir seg hen til alle.

1909

Den absolutt menneskelige, dvs. toplede seksuelle opplevelse vil kun kunne være tilstede i fantasien sålenge de to vesener kun kan få seksuell utløsning gjennom de enplede kjønnsorganer.

1913

Det ferdige menneskelegeme har en så overdådig forf inet følsomhet at det reagerer seksuelt i alle situasjoner.

1914

Alle vesener elsker alle. Alt er seksuell nydelse. Å møte et vesen, å berøre dette, å kjærtegne dette er en lykke, en salighet som overgår all jordisk forstand, all jordisk nydelse.

1915

Menneskenes voksende tendens til å kysse, hvilket jo er noe forholdsvis nytt i utviklingen, hører opprinnelig ikke med til den enplede akt, og er således en utløsning av den motsatte pols seksuelle virkninger i vesenet.

1916

Kysset er således en seksuell akt som allerede her i sin første, spede begynnelse utviser at den ikke er hankjønns- eller hun-kjønnsbetinget, men har en tendens som universalutløsning.

1917

Enhver form for vennlighet og sympati overfor dyr, planter og mineraler hører under det toplede seksuelle område.

1917

For at der kan bli kontakt og seksuell kulminasjonsutløsning gjennom kysset, kreves det naturligvis at

begge parter er på samme eller nær beslektet seksuell bølgelengde.

1918

(De dobbeltpolede) er blitt celler i makrovesenets kulminasjonsorganer for utløsning av den høyeste ild eller kjærlighet.

- De er blitt vesener som absolutt kun kan elske, kun kan kjærtegne, kun kan skape velsignelse, glede og lykke for alt hva de kommer i berøring med.

100.

DEV-3-254

Likesom en kvinne er født kvinne, og en mann er født mann, således er det dobbeltpolede vesen mere eller mindre født dobbeltpolet alt eftersom det er fremme i utviklingen henimot det ferdige eller fullkomne menneske.

DEV-3-254

Å straffe et menneske fordi det er født dobbeltpolet, hvilket altså vil si at det er født med et høyere sympatisk anlegg enn det enpolede, som ennå er fundamentet for flertallet av jordens mennesker, er en likeså stor tåpelighet som det ville være å straffe et menneske fordi det har blå øyne eller rødt hår.

DEV-3-254

Det er det samme instinkt i det primitive menneske (som hos dyrene bevirker drap på abnorme vesener av dets egen rase), som får det til å føle uvilje, antipati eller nag til mennesker som avvike fra den av flokken oppfattede normalitet. De tror at det dobbeltpolede vesens sympatiske følelser for vesener av sitt eget kjønn, er en avsporing.

DEV-3-255

Hvordan går det et vesen som holdes borte fra å få oppfylt et for dets psyke, velvære og åndelige vekst naturlig krav? At et sådant vesen, hvis det da ikke er godt sjelelig fundert i Gud ganske naturlig blir et sjelelig eller åndelig forkrøblet vesen, er ganske selvfølgelig.

- Da denne nye følelsestilstand i vesenet er et naturlig ledd i dets omskapelse fra dyr til menneske, er sympati- eller følelsesstrømmen i stadig vekst.

- Da det sympatiske anlegg for vesenets enpolet er mere eller mindre degenerert, er parringsbegjæret etter det motsatte kjønn i tilsvarende grad dalet.

DEV-3-259

Vesenet i Guds bilde er således et vesen som i renkultur er dobbeltpolet, altså et vesen i hvem de to poler, den maskuline og den feminine er oppgått i en høyere enhet. Det er denne enhet eller dobbeltpolethet som utgjør fundamentet for den ferdige menneskebevissthet som atter igjen er det samme som Guds bevissthet. Det er denne bevissthetstilstand som utgjør "talsmannen Den Hellige Ånd"

DEV-3-259 Da dobbeltpoletheten utgjør fundamentet for allkjærligheten, og således er en evne som ikke opprettholdes på kunstig basis men er blitt til gjennom vesenets opplevelser av lidelser eller mørk karma, utgjør den en særlig bevissthetstilstand som føler fra støtning ved å gjøre ondt imot sin neste, ondt imot noen eller noe.

DEV-3-259

Men alt eftersom dobbeltpoletheten tar til i utvikling, blir frastøtningen av ens eget kjønn mindre og mindre, og en ny intim sympatisk tilstand begynner å oppstå.

DEV-3-261

At denne kjærlighet (den dobbeltpolede) i sin fullkomne form skaper hunger etter å kjærtegne, etter å gi et koncentrert uttrykk for sin sympati for denne kjærlighets objekter er naturligvis gitt

- Det kan absolutt ikke med rette benektes at jo mere nestekjærlighetsevnen utvikler seg i vesenet, jo mere avføder den også en hunger etter en kulminerende sjelsutløsning.

101.

DEV-3-264

I hvert eneste punkt, i hver eneste liten del av denne (den dobbeltpolede organisme) forekommer der spesielle nerver for utløsningen av denne særlige vellyst eller behagsskulminasjon som kommer til manifestasjon så snart to fullkomne dobbeltpolede vesener i en kjærlighetskontakt berører hverandre, det være seg ved omfavnelse, kyss eller andre kjærtegnutvekslinger.

DEV-3-264

Den virkelige kulminerende kjærlighetskontaktutløsning mellom to dobbeltpolede eller ferdigutviklede vesener, er således ikke en parringsakt. Vesnene skal ikke her bindes i noen ekteskapstilstand eller forelskelsesenergi, familieskap, avkomsforøkelse eller andre av den enpolede tilstands bånd, plikter og lenker, da sådanne foreteelser kun kan avfødes av enpoletheten.

DEV-3-277

Og at det (enpolede menneske) i denne uvidenhet eller uforstand følger sin nedarvede, dyriske sympati mot det abnorme, eller hva det mener er abnormt, er like naturlig.

Denne antipati blir roten til en større eller mindre korsfestelse av de vesener i hvem dobbeltpoletheten begynner å komme til syne.

xxxi-144

Med hensyn til de begynnende dobbeltpolede mennesker, er de naturligvis ennu meget uferdige. De befinner seg så og si i sin første spede dobbeltpolede tilstand. Da de ennu er en slags fostere representerer de ikke den store fullkommenhet og skjønnhet, som de senere vil komme til å representere...

xxxi-145

At denne forfølgelse (av den begynnende dobbeltpolethet) ikke er gått sporløst hen over disse vesener er ganske naturlig. Vi ser da også noen av disse som forkuede og meget unaturlig generte vesener.

xxxi-145

Vi ser andre dobbeltpolede vesener hvor polutviklingen er kommet helt ut av balanse. Vi ser derfor menn som er blitt altfor overdimensjonert feminine. Og vi blir vidne til kvinner som er alt for overdimensjonert maskuline.

Vi ser andre som er havnet i feilaktige seksuelle baner, perversiteter, pyromani og kleptomani og lignende skader i deres polsystem.

xxxi-146

Vi vil derfor gjerne gjøre oppmerksom på, at det virkelig fremskredne dobbeltpolede vesen i renkultur besidder en overordentlig finfølelse og fremragende nestekjærlighet.

Deres dobbeltpolede natur er så fin og skolert, at den aldri er til gene for noen, ja er endog for utenforstående vanskelig å oppdage. Nevnte vesen er naturligvis ugift, men der forekommer tilfeller, hvor et sådant vesen lever i dypt intimt vennskap med et annet likesinnet, dobbeltpolet vesen av samme kjønn.

xxxi-146

Som regel er de meget intellektuelle og undertiden genier av stor kunstnerisk begavelse, er ofte forbilleder for andre mennesker. Ydmyghet og beskjedenheter er meget fremtredende hos disse vesener.

xxxi-149

Den (-høyeste ild i menneskeriket) befordres av vesenets dobbeltpolethet, som bevirker at vesnenes sympati hverken er forelskelse eller besettelse, men er allkjærligheten i absolutt renkultur.

102

DOGMER.

850

Dogmenes krav følger ikke med livet. men står stille og taper dermed etterhånden sin guddommelige kontakt med livet.

1487

Disse nidkjære tilhengere av dogmene eller autoritetstroen forstår nemlig slett ikke at der eksisterer vesener hvis seksuelle område ligger helt utenfor det igjennom dogmene åpenbarede seksuelle terreng.

K-86-149

Dogmene er faciter utredet av analyser og begrunnelser som ikke er publisert eller bekjentgjort.

- Denne autoritet (til dogmenes opphav) kan de vesener som særlig sanser i kraft av instinktet fornemme, og får derved en slags begrunnelse for å akseptere dem. Det er denne aksept vi kjenner som det religiøse menneskes tro på disse faciter eller dogmer.

103.

DOMMEDAG/RAGNAROKK.

2491

Og det er altså i dyrerikets kulminasjon at vesnene opplever dommedag eller kontrasten til paradiset.

2523

Det som skal føre menneskeheten ut av dommedagens mørke, blir således ikke den materialistiske videnskap, likeså lite som det blir det religiøse prinsipp i den foreldede fortolkning.. Det blir gjennom den erfaringsopphopning som menneskeheten gjennom dommedagens redsler og besværligheter blir tilegnet.

417

Denne "domsavsigelse" skjer i form av alle de lidelser som den forkjerte oppfattelse av livslovene har ført med seg.

417

Med dommedagen tildeles (Den Hellige Ånds) visdom menneskene. Denne visdoms inntrengen i hjerne og hjerte er den nye himmel. Denne kjærlighet omskapt til automatfunksjon i væremåten er den nye jord.

1366

Opplevelsen av dommedagen er en absolutt uunngåelig foreteelse for alle jordmennesker. Det er ikke en process beregnet på en særlig brøkdel (en tredjedel) av jordmenneskehetens individer, slik at andre brøkdeler kan gå fri.

- Dommedagen er en kosmisk livsbetingelse for absolutt alle levende vesener.

2264

Vi er her kommet til verdenssituasjonens brennpunkt. Det nuværende mentale mørke eller dommedagen i verden er en ganske naturlig situasjon.

2269

Vi har sett at den såkalte dommedag eller ragnarokk ikke er en situasjon som ved en tilfeldig overfladisk menneskelig feiltagelse er oppstått på jorden ... men er nødvendig for at de levende veseners vedlikeholdelse eller fornyelse av livsopplevelsesveien kan finne sted.

1845

Igjennom den forlengst inntrådte dommedags blodige konsekvenser skil det jordmenneskelige samfunn nok bli bragt til å få bruk for den virkelige og evige sannhet, denne Guds evige ånd over vannene.

xv-33

Det er denne gudløse og materialistiske epoke, Kristus har bebudet som dommedag i hvilken djevelen skulle rase i all sin velde.

xxi-a-67

Kun gjennom deres (menneskenes) egen utløsning av denne verdensbrann og opplevelsen av dens gruoppvekkende redselssener, død og undergang, vil disse mennesker komme til oppdagelsen av sin villfarelse og med denne oppdagelse oppstår det spørsmål på hvilket den kosmiske videnskap er Guds eget svar.

104.

xx-b-6

Med sine atom- og vannstoffvåben ville menneskene være istand til å utslette seg selv totalt, hvis ikke der var en skjult makt som var sterkere enn menneskeheten, nemlig den makt som betinger at trærne ikke vokser inn i himmelen.

- Et hvilket som helst levende vesen utgjør selv den absolutt første årsak til sin egen skjebne. Ingen som helst energi kan utløses uten å utgå fra et levende vesen.

xx-b-35

Da vi lever i den dommedagsepoke som er forutsagt i bibelen, er det ikke vanskelig å kunne iaktta den og se hvorledes Gud skaper det virkelig fullkomne menneske i kraft av den. Vi ser hvorledes gamle tradisjoner går i forfall.

xx-b-38

Dommedagsepoken er således ikke annet enn en kosmisk psykologisk undervisning. Igjennem dens utløste begivenheter demonstrerer Gud for menneskene hva de skal gjøre og hva de ikke skal gjøre, hvilke mennesker de skal sette til å regjere, og hvilke de ikke skal sette på maktens tinde.

xx-b-40

Alle overlever selv de verste mørketilstander og har erfaringene med seg inn i det nye jordliv i form av begavelse, talenter og karakteregenskaper. Lidelseserfaringene befordre ikke alene intelligensutvikling, men det gir også vesenet, som før nevnt, den humane utvikling.

xxii-2-55

Derfor er de herskende politiske strukturer av idag i et styrt imot den dommedag som allerede har begynt å senke de mest effektive diktaturstater i grus.

xxv-40

Når disse trengsler kunne bringes til å kulminere i den moderne verdenskultur, hvilket ville ha vært umulig i en hvilken som helst tidligere kulturrepoken i menneskehetens historie, skyldes det to sterke faktorer; nemlig den tiltagende tvil på den autoriserte kirkelige kristendom og en i ennu sterkere grad tiltagende utvikling av intellektualitet.

xxv-87

Ved den "nye himmel" forstås den allmechtige visdom som oppstår ved den materialistiske videnskaps sammensmeltning med åndsvidenskapen, og ved den "nye jord" forstås den materielle til-stands endring til en sådan fullkommenhet at adkomsten til livets materielle goder ikke mere kan erhverves på grunnlag av den mere begavedes utnyttelse av den mindre begavede.

xxix-39

Nevnte epoke (dommedagsepoken) er det sure og bitre stadium som enhver skapelsesprocess må gjennomgå før det modne.

L-95

Når nasjonene i sin innbyrdes forelskelse i gullet eller andre økonomiske fordelser i glødende sjalusi og selvoppholdelsesdrift underminerer og dreper hverandre, er det nasjonalismens og dermed egoismens undergang. Denne undergang er uttrykt i bibelen som dommedag, de siste tider, Verdens ende.

L-95

På dommedag dømmes levende og døde. Den anvendte dom er visdommen. Visdommen utgjør de erfaringer som egoismens eller selvskhetens levnedsløp og undergang har avf ødt. Det er denne som fører den fortapte sønn tilbake til faderen eller gjør Kristi ord til kjennsgjærninger.

K-34-3-48

Med hensyn til fremtiden er Skandinavia mest begunstiget. De Nordiske land vil kun komme ut for dønningene av de svære eller voldsomme begivenheter som for tiden er under forberedelse ute i den store verden. (Intervju)

K-38-135

Bibelen uttrykker således at der vil komme en tid hvor denne høst (av tidligere gjærninger) vil bli konventrert, hvilket i dette tilfelle vil si: finne sted på et langt kortere tidsrom enn det ellers pleier å være tilfelle.

Det vil altså si en periode hvor lidelsene eller mørket er i veldig utfoldelse, samtidig med at lyset likeledes vil være i sterkt konventrert fremtreden.

- Som tidligere nevnt er dette sterke lys Kristi annet komme. Dette annet komme er således som vi allerede har påpekt åpenbaringen av talsmannen "Den Hellige Ånd" som skal bringe menneskene den høyeste visdom som Kristi første komme ikke kunne gi menneskene grunnet på deres ennu primitive tilstand.

K-38-135

Kristi første komme var en dommedag en miniature... Det var en oppvisning av hvorledes det utviklede menneske mottar dommedagen eller lidelsen.

- Det var anvisningen på hvorledes menneskene bør motta dommedagen når den ved Kristi annet komme er rettet mot hele menneskeheten.

K-38-135

Dommedag er menneskehetens vandring til Golgata. Kun igjennem den blodige angstens sved fra Getsemane blir menneskene mottageli-ge for lyset, for oppstandelsen.

K-38-136

Dommedag er altså menneskehetens møte med kulminasjonen av virkningene av generasjonenes feilaktige livsførsel, laster og utskielser.

K-38-136

En sådan ny verdensbrann vil ikke efterlate seg seierherrer eller beseirede. Den vil ikke avpresse noen stat eller noe folk erstatningsplikt. Den vil nemlig kun efterlate seg en sønderrevet menneskehet... med en tredjedel av menneskeheten som lik foruten den sedvanlige skare av invalider, enker, faderløse, rumerte og hjemløse som følger i en krigs kjølvann.

- Jeg kan ikke her i en så liten avsluttet artikkel utrede en nærmere detaljering av de store krigsprocesser, som hånd i hånd med naturens egne katastrofale utfoldelser vil omforme jordmenneskenes mentalitet til å uttrykke en ny himmel og en ny jord.

K-38-137

Dommedagens misjon er å minne menneskene om den glemte kjærighet til nesten.

K-72-216

Det som kan karakteriseres som dommedag er den siste del av den store tidsepoke innenfor hvilken kulturen har vært basert på krig.

K-47-40

"Dagene lenges og vinteren strenges". ... Men selv om dagene lenges, opplever vi også at vinteren strenges, for vinterens drepende prinsipp utfolder seg blant menneskene som aldri noensinne tidligere. Nu kan de jo også bruke sin intelligens til å drepe med idet intelligensen er en neutral energi som kan brukes såvel i det livgivende som i det drepende prinsippets tjeneste.

K-81-123

Derfor må denne dommedags redsler til for å forcere utviklingen for dem som er bakefter, så at de alle kan komme på høyde med de andre. Og det drepende prinsipp må likesom enhver annen manifestasjonsmåte kulminere for å kunne utleves.

DRESSUR.

1239

At samfunnet opprettholdes i stor utstrekning av denne ved fengsel og straff opprettholdte dressur, er jo forlengst blitt en almen kjennsgjærning.

1241

Og et sådant til slavisk lydighet overfor ting det ikke forstår, dressert vesen, er hermed opphørt med å være et noemalt individ. Dets vilje er knust. Det har ikke mere noen virkelig appetitt på livet.

Den direkte personlige hevn, straff og undertrykkelse vansker således individet istedenfor å fullkommengjøre det.

2218

Overalt hvor mennesket kommer under tvang og med straff og tortur tvinges til å utføre handlinger som ikke er i kontakt med deres særlige utviklingstrinn, vil disse handlinger likeledes være dressur.

xxviii-1-11

Menneskene kan ikke flyttes fra et utviklingstrinn til et annet ved diktatur, vold og makt. Med vold og makt kan menneskene likesom dyrene kun dresseres.

DRØMMER.

338

Drømmer er således virkelige tankereaksjoner i individets bevissthet. Men da tankereaksjoner igjen er det samme som opplevelser, blir drømmer identiske med realistiske opplevelser.

339

Drømmer er hverken drømmesyner, feberfantasier, hallusinasjoner eller innbildning.

340

Når et vesen erindrer noe, er det da ikke det samme som at det ser inn i sitt eget oppsamlede erfaringsmateriale.

- Når erindringsopplevelsen finner sted mens individet befinner seg i våken dagsbevissthetstilstand, kaller vi det hukommelse; når den finner sted mens individet befinner seg i nattbevissthetstilstand, kaller vi det drøm.

Men drømmene er også av og til "fjernsyn" av ting som skjer ett eller annet sted, og som kommer til individets kunnskap for første gang.

342

At denne sovende tilstand også er en våkentilstand og at det som sover kun er den fysiske organisme, kan vesenet ikke oppleve på normal måte.

342

Det er denne unormale erindringsoverføring fra den sjelelige opplevelse under søvnen og til den våkne dagsbevissthetstilstand, vi kaller drømmer.

343

Ved en sådan normal og uforstyrret søvn har det pågjeldende vesen absolutt ingen drømmeformennelser.

344

Og opplevelser som viser seg å være plan- eller meningsløse, kan aldri bli noen fundamental basis for et levende vesens kulturskapelse.

345

De fysiske nerver som er hårdt belastet pga. deres natur som redskaper for tyngdeenergien, ville bli dobbelt belastet om nattbevissthetens opplevelser fullt ut kunne trenge inn i dagsbevissheten.

- I den tiden som ville gå med til å beskjeftige seg med nattbevisshetens opplevelser, ville vesenet umulig kunne beskjeftige seg med fysisk opplevelse. Intet vesen kan være bevisst i mere enn en opplevelse ad gangen.

i-47

Da hukommelseslegemet hos det jordiske menneske er så lite fremtredende, kan det heller ikke ennu besørge en overføring av erindringer av åndelige opplevelser til den våkne, fysiske erkjennelse.

i-49

Dog kan det hende under sådanne omstendigheter hvor overføringen av dagsbevissheten til de åndelige tilstander ikke er helt fullkommen... at åndelige erindringer kan smelte sammen med fysiske og derved inngå i individets våkne, fysiske dagsbevissthet. Slike sammensmeltede åndelige og fysiske erindringer kaller vi drømmer.

K-72-278

Under slike unormale forhold (der man svinger mellom søvn og våken tilstand) er det man kan oppleve drømmer som enten er rene mareritt eller noe forferdelig roteri. Det blir de fordi visse glimt fra opplevelsen på det åndelige plan blandes sammen med de bekymringer eller ergrelser eller den angst eller den opphisselse som bevisstheten var oppfylt av like før man falt i søvn.

K-73-46

... og drømmer kan kanskje for det meste synes som noe forferdelig roteri. Men når de gjør det er det bare fordi de gjennom oppvåkingsprosessen er blitt mere eller mindre infiltrert i den tankeverden som utgjør menneskets våkne dagsbevissthet.

K-73-46

Det kan jo også skje at man har drømmer med seg inn i den fysiske tilstand som står skarpt og klart, og hvis man ikke var våknet opp til den fysiske dagsbevissthet, ville drømmen ikke bare ha vært en drøm, men selve virkeligheten.

DYREDRAP.

DEV-2-182

En overordentlig stor del av karmaen skyldes menneskenes forferdelige slakteri og blodbad på millioner av dyr, hvis organismer de således dreper og spiser.

DEV-2-183

Og dette (å vekke den sovende kosmiske bevissthetsside i menneskene) kan ikke skje bare ved å preke vegetarisk ernæring for de mennesker som i høyeste grad nenner å drepe dyrene. Det skjer derimot automatisk gjennom karmalovens skjebnebuer som lar vesne-ne komme til å oppleve virkningene av de drap og lidelser de har påført dyrene.

DEV-2-183

Det ses derfor tydelig at den kjøttetende menneskehet alene pga. dette deres drepende forhold til dyrene, uunngåelig vil møte en dommedag eller et ragnarokk hvor virkningene av nevnte forhold til dyrene vil komme til utløsning og gjengjeldelse overfor samme menneskehet.

DEV-2-183

Denne karma (for animalsk ernæring) har to slags skjebnebuer. Den har korte og lange. De korte skjebnebuer beforder den usunnhet og de sykdommer som kan oppstå ved den animalske ernæring. De lange skjebnebuer utgjør de som er gjengjeldelse for selve den lidelses-, draps- og døds karma, menneskene har påført dyrene.

DEV-2-183

Så lenge menneskene slakter og eter dyr vil de umulig kunne bli ferdig med opplevelsen av lidelsen, dommedag eller ragnarokk.

DEV-2-188

Men disse kjøttspisere har alene ved denne side av sin være-måte så mye døds karma ventende på seg at de kan bli drept ved ulykker og katastrofer når som helst.

DEV-2-188

Det er bare den forskjell på menneskenes og dyrenes kjøtter-næring, at medens den hos de kjøttetende dyr er en livsbetingelse, er dette absolutt ikke tilfelle hos menneskene

DEV-3-287

Det er ikke så merkelig at mørke karmaskyer synes å trekke inn over jorden, og før eller senere vil komme til utløsning. Hvordan skal en sådan sadisme eller dette og lignende djevelske dyrplageri (tyrefekting) og hedenskap ellers bli avskaffet.

K-37-72

Det er riktig at gartneriets drift naturligvis må avstedkomme eventuelle drap av smådyr ved den nødvendige behandling av jorden, men er det ikke en kjennsgjerning at koloniens gjester er avhengige av de vegetariske produkter for sin ernæring. Og vil disse produkters fremdrift eller dyrkelse på annet og fremmed areal skape færre sådanne drap.

- Og kan det være uttrykk for kjærlighet å tro at disse smådyrs død helt og holdent kommer over gartnerens hode. Er det ikke uttrykk for større kjærlighet å erkjenne seg som hans medskyldige i disse små veseners skjebne, så lenge livet ennå betinger disse hans produkter som den for oss sunneste og naturligste og dermed absolutt uunnværlige føde.

K-37-72

Dessuten kan det jo heller ikke være uttrykk for kjærlighet å overlate et stykke arbeide til andre (gartnerne) bare for å unngå den med dette arbeide forbundne evt. ubehagelige skjebnepåvirkning så lenge samme arbeides frukter er ens nødvendige livsbetingelse og så lenge man har tid, utdanning og helbred til å utføre den.

K-68-194

Denne kroppsberøvelse, hvor rovdyret avskjærer et annet levende vesen fra sitt fysiske livsopplevelsesredskap, er en høyst ufullkommen eller uferdig tilstand i utviklingen. Det er de lavere og mere primitive tilværelsesformers mest fremtredende kjennetegn.

K-68-195 At en kjøttspiser lar en jeger, fisker eller slakter besørge drapet på et dyr, hvis kjøtt han eller hun ønsker å spise, fritar ikke vedkommende for å være en overtreder av det 5. bud. Tvertimot. Vedkommendes djevlebevissthet er bare blitt enn mere raff inert. Han er den skjulte ånd og drivkraft bak jegerens, fiskerens, slakterens drepande levevei.

Er vi ikke her ved djevlementalitetens høydepunkt. Har vi ikke nettopp lært at Djevelen er den skjulte frister og forfører, den anonyme, den ukjente men absolutt nærværende igangsetter av det onde.

DYREMENTALITET.

xiv-35

...de onde manifestasjoner: antipati, intoleranse, ond kritikk, hissighet, vrede, bitterhet, misunnelse, sjalusi.

xiv-36

...der er mange mennesker som idag bar fred i sinnet og synes å ha det godt med sine medmennesker, men det behøver ikke å bety at der ikke skulle være ting i dets mentalitet og væremåte som er dyrisk, og som for eller senere kan rive det samme menneske ut av dets fredelige slummer i dagliglivet.

xiv-2-53

Det var en meget inhuman og barbarisk livsoppfattelse som dominerte menneskene da.(før Jesu fødsel)
Det var god moral å holde slaver, føre kriger, erobre andre folk og deres kulturskatter og gjøre folket selv til slaver.

xiv-3-82

Mennesker som hevner og hater, myrder og dreper, baktaler og forfølger sin neste, blir misunnelige, sjalu, fornærmede og ikke kan tilgi, lider av brødnid og lyst til å leve på andres bekostning, er hensynsløse og brutale, vil undertrykke, herske og befale over andre - er uferdige mennesker.

xiv-3-87

Og på det rent Tnneskeligd1 område er menneskenes bevissthet ennå på mange områder mikroskopisk i forhold til deres dyriske kapasitet.

xvii-4-96

Men samtidig med høyt kulturelle menneskelige velsignelser, gjennomsyres menneskenes kultur av de i deres mentalitet herskende rester av den dyriske natur, i hvilken det er makten og ikke retten som er fremherskende.

xvii-4-97

Der finnes ikke en eneste ulykkelig skjebne som ikke har sin rot eller aller første årsak i sitt opphav ennå i større eller mindre grad herskende dyriske natur eller mentalitet.

xvii-4-98

Den som blir vred og hatefull på et sådant vesen (med dyrisk mentalitet) avslører seg selv som likeså uferdig et vesen, som det han forfølger.

xvii-4-99

Kristus sa at menneskene utelukkende handlet dyrisk fordi de i det givne felt ikke hadde nådd å få menneskelig mentalitet. Og der hvor de ikke hadde menneskelig mentalitet, kunne de umulig handle menneskelig.

xviii-366

Sa lenge menneskene kan nenne å utføre drap og utslettelse av levende vesener fra det fysiske plan, har de ennå ikke menneskebevissthet i renkultur.

xviii-4-79

...dyrene dreper, menneskene dreper; dyrene eter andre veseners kjøtt, menneskene eter andre veseners kjøtt, dyrene hater og forfølger, menneskene hater og forfølger; dyret blir skinnsykt og

sjalu, mennesket blir skinnsykt og sjalu; dyret parrer seg og avler unger, menneskene likeså; dyrene føder sine unger med smerte, likesom mennesket; dyrene lever i kamp for det daglige brød, som menneskene; dyrene lever i krig med hverandre, menneskene lever i krig med hverandre. Hvilken forskjell er der da på menneskene og dyrene?

xviii-4-81

Denne (jordmenneskets) natur er dyrisk. Den blir ikke menneskelig fordi det er et menneske som utfører den, men mennesket blir derimot dyrisk, når det betjener seg av en sådan væremåte.

xviii-4-81

Å leve i dyrets væremåte er å leve i dyrets billede. Dyrets billede er en motsetning til Guds billede.

xxi-b-62

Dyrisk mentalitet kan være livsfarlig for andre vesener. Derfor må man naturligvis beskytte seg mot et menneskes dyriske anslag, likesom man beskytter seg imot farlige dyr. Men denne beskyttelse må altså ikke være i kraft av vrede eller bitterhet, hevn og hat.

xxii-2-45

Da den dyriske leveform er den eldste og bor i vesenet som vanebevissthet, medens den virkelig menneskelige leveform er noe forholdsvis nytt - er det rimelig at denne nye leveform i virkeligheten kun forsøksvis blir anvendt stimulert av de humane verdensreligioners kirker, forskrifter og idealer.

xxii-2-45

Jordmennesket er elev i denne nye leveform, medens det er rutinert mester i anvendelsen av den dyriske leveform.

xxviii-2-57

Dyrets bevissthet strekker seg hovedsakelig kun til befordringen av parringsdriften, beskyttelse og ernæring av avkommet og det selv og beskyttelse imot fiender. Disse drifter befordres i stor utstrekning gjennom instinktet og et lite kvantum bevisste viljeshandlinger.

- Her avviker det primitive menneske ikke så meget fra dyret. Det har bare et litt større dagsbevisst viljefelt enn dyret.

xxviii-2-60

Jo mindre utviklet et vesen er, desto mindre kan det gjøre for fremmede. Her er dets nestekjærlighet også i stor utstrekning innskrenket til kun å gjelde innenfor dets parringsdrift og avkom.

DEV-2-178

Dette dyriske område i menneskeheten bevirker at menneskene forfølger hverandre, røver og plyndrer både åpenlyst og kamuf lert. Denne siste form er i særlig grad herskende innenfor kulturmenneskenes område, medens åpenlyst røveri og plyndring mere er herskende hos naturmenneskene.

DEV-3-247

Men selv om den voksende motsatte pol har satt et overordentlig stort preg på kulturmenneskenes stadium... har de ennu en overordentlig stor rest av dyrisk mentalitet i sin bevissthet.

DEV-3-279

På grunn av dyrets meget begrensede tenkeevne kan det i sin dyriske renkultur kun tenke i krigerske forsvars- og angrepstanker.

DEV-3-279

Mange villa dyr har en større eller mindre evne til å se clairvoyant. De kan i visse tilfelle oppleve ting som er ganske skjult for mennesket.

L-91

Det (mennesket) er ennå i samme grad som det beherskes av nevnte reminisenser: skinnsyke, eiendomsrett og brutalitet, et dyr.

L-166

Det (degenererende dyr) begynte å matte ofre noe av den samlede livskraft eller energi som opprinnelig kun var basert på opp-fyllelsen av de dyriske lover, til ting som strengt tatt ikke vedkom dyreriket. Det kom derved til å avvike fra de vesener som i denne spiral ennå var i en 100% dyrisk tilstand.

L-166

Da de først nevnte vesener (de degenererende dyr) ikke hadde så megen energi til radighet for sin dyriske eller normale tilstand som de sistnevnte vesener, ble de i forhold til disse 100% dyriske vesener, mere og mere til rene sveklinger. Den dyriske tilstand degenererte i deres mentalitet og legemskultur.

xxiv-1-29

Et menneske som blir vred, er ikke et menneske, men et vesen som ennå ikke er "oppstanden fra de døde".

DYRERIKET.

642

(den grønne og gule farve på symbolet wkretsløpsprincippetu) skal uttrykke at i denne menneskerikets begynnersone er noen av vesnene følelsesbetonede og andre er intelligensbetonede.

642

Vintersolhverv inntre i dyrerikets kulminasjon. Her eksisterer kun vinterens golde og forkrøblede livsbetingelser. Vesnene her lever i polarnattens isørken i forhold til det virkelige liv.

360

Dyreriket er tilværelsens eneste eksisterende helvede.

360

Da man i denne sone må drepe for å leve, vil den første bruk av intelligensenergien være til fordel for å drepe.

360

I spiralens annen sone skapes vesnets opplevelse av kontras-ten til virkeligheten, nemlig en tilværelse som nesten er uten intellektualitet, kjærlighet og Guddom.

448

Det er denne bevissthetsform hvor erkjennelse av sitt eget vesen ennu mangler, som utgjør dyrets bevissthet i renkultur.

449

Kun det som forekommer utenfor det selv har dyret evnen til å erkjenne eller oppdage eksistensen av.

605

de hensynsløse, hevneende, drepende, lemlestende bevisst-hetstendenser kulminerer i det inhumane menneske, og at dette vesen blir dyret i dets høyeste fremtreden eller genialitet.

1221

Det første dyr er kun hevet over plantevesenet ved at det er blitt dagsbevisst i sin første spede lille form for selvoppholdelsesdrift.

1223

I begynnelsen av dyreriket befinner vesenet seg først i den adskillelse fra Faderen og herav den totale ensomhetsfølelse som gjør møtet med et annet levende vesen til en overjordisk opplevelse

1551

Denne sfære er altså hjemstedet for helvede eller fortapelsen. Det er her at jorden er forbannet, og Adam i sitt ansikts sved må ete sitt brød, og kvinnen føde sitt barn med smerte.

- Men det er også her dommens dag har sitt domene. Her skilles bukkene fra' fårene.

1585

Likesom dyreriket i sin siste halvdel i kretsløpet er en mørk sfære, fordi den utgjør et rikes undergang og et nytt rikes fødsel - således gjør alle rikene i spiralkretsløpet.

- Dyreriket er således et totalt vendepunkt fra mørket til lyset.

116.

2200

Nestekjærlighet utover den livsbetingende parringsdrift og avkomsbeskyttelse kan det naturligvis ikke være tale om. Dyrets moral kan kun være selvisk.

2200

Her er overtredelsen av det 5. bud en absolutt livsbetingelse idet kjøtt eller animalsk føde i stor utstrekning er livsbetingende føde.

2233

De dyriske anlegg og krefter koker og syder hele tiden under menneskehetens mentale overflate som lavaen under en vulkan.

2254

Dyret vil derfor i sin første spede begynnelse som menneske ennu hovedsakelig fremtre som et dyrisk vesen. Det har nesten hele sin dyriske natur i behold.

2258

Dyreriket i renkultur utgjør altså en verden, hvis daglige liv utelukkende rummer angrep, forsvar, parringsdrift og avkoms-beskyttelse.

2259

Og det er denne voksende forbindelse mellom og utvikling av disse to evner, intelligensen og følelsen som befordre dyrets forvandling til menneske.

70

I dyreriket er makten således det samme som rett. De vesener som ikke har makt, har ingen rett, men er underkastet de vesener som har makt. Og vi er nu her ved kjernen i den mørke utstrålings moral.

172

Likesom et sovende vesen ikke kan høre når man hvisker sakte, men kun påvirkes av støy og høyrøstet tale, således kan vesenet i dyreriket heller ikke påvirkes av finere bevissthetsnyanser, men er kun mottagelig for massiv og oppraskende påvirkning.

186

Likesom planten under sin søvn arbeider på utviklingen av de betingelser som skal gjøre den bevisst på det fysiske plan, således arbeider dyret under sin søvn på de betingelser som skal gjøre det bevisst i det riktige menneskerike eller den begynnende åndelige verden.

186

Og gjennom denne realistiske behags- og ubehagsfølelse utvikles i dets bevissthet begjæret efter selv å stimulere behagsopplevelsen og bekjempe ubehagsopplevelsen. Dette begjær ligger til grunn for det vi kaller selvoppholdelsesdriften.

186

Og med disse bilder (i hukommelsen) begynner vesenet å bli bevisst i en annen verden, nemlig den vi kaller tankeverdenen, thi disse bilder er de første spede former for tanker eller tankebilder.

- Disse erindringer avf øder så igjen i individet en slags gjenkjennelsesevne - en evne til forut å vite et av ytre krefter mot vesenet rettet inngreps natur som behag eller ubehag.

232

Men forat dyret kan bli et virkelig menneske, måtte de dyrisk< tendenser bringes opp på sitt høyeste, måtte bringes til genialitet, måtte utleves i samme vesen. Først efter denne kulminasjon får dyrets

forvandling eller omskapelse til menneske fart.

117.

1753

Denne dyrets sympati (for mennesker) skyldes kun en årelang innblanding av menneskelig sympati i dets aura.

- Overføring av menneskelig aurastoff til dyrets aura kan bli så overveldende, at dyrets opprinnelige og naturlige egenskaper nesten helt blir satt ut av funksjon.

1753

En sådan toleranse (mellem dyr ved felles fare) har intet med kjærlighet å gjøre. Det er kun utsiag av en midlertidig livsbetingende nødvendighet, en utvidelse av flokkbevisstheten, et slags forsvarsmiddel analogt med andre av selvoppholdelsesinstinkt-et avfødte forsvarsmidler.

1763

Menneskene har da også både grensemessig, økonomisk og mentalt satt alt opp etter prinsippet den sterkeres rett. De har bragt den dyriske psyke til genialitet.

1808

Hvis hans forkjærlighet for den dyriske naturs foreteelser i hans bevissthet ennå er av en sådan styrke at det er umulig for ham å kunne erkjenne disse som noe som skal forgå, som noe der hører en lavere verden til, og som han derfor nødvendigvis må vokse eller utvikle seg ut av, er hans utlevelse av disse foreteelser ennå ikke ferdig.

v-26

Den del av de levende vesener som det faller på menneskers lodd å regulere, er i virkeligheten helt ubetydelig jevnført med den virkelige reguleringsfaktoren: jordens åndelige atmosfære som er det direkte utløsende momentet i jordens tuteknings- og frastøtningsmekanisme.

xiv-24

"vis det ikke fikk lidelse kunne det jo ikke få følelsen utviklet.

- Hvordan skulle det få intelligens hvis det ikke stadig ble animert av frykten for overfall og nødvendigheten av å bli sine fiender overlegen.

xiv-25

I dyreriket ser vi de første bevissthetsegenskaper bli trent opp. Men den følelse som her skapes, er ennå i størst utstrekning hatet. Og den intelligens som her begynner å bli utviklet, blir i særlig grad utnyttet i dette hats tjeneste.

DEV-2 133

Plante- og dyreriket er således livsopplevelsens tilbuvelsessone i hvert nytt spiralkretsløp. Det er i denne sone at vesnene blir utformet, oppdratt og undervist av Gud, og dermed blir formet i hans bilde etter hans lignelse. Derefter er vesenet kvalifisert til å kunne leve 100% i kontakt med Gud.

DEV-2-152

Igjennom dyrerikets vesener åpenbarer Guddommen mørkets verden, lysets kontrast og livets skole.

DEV-2-165

En slik tilstand (å spise dyr) kan kun finne sted i mørkets eller den fortapte sønns sfære på grunn av den ennå altfor spede humane evne og manglende viden om dyrenes rett til å leve.

L-114

Dyrerikets samlede organismer er kun utgjørende et fremskredent plantelegeme. Det skal ha sol, varme og fuktighet. I dette plantelegeme er hver organisme utgjørende et nytt skudd.

118.

L-127

Alle tamme dyr verden over, alle husdyr er begynnelsen til det mentale "missing link" (mellem dyr og menneske). Her begynner de første former for utdrivelsen av paradiset have. Her begynner slangens hode. Men her begynner det også å bli fiendskap mellom slangens sæd og kvinnens sæd.

K-72-28

Vesnene i dyreriket er blitt selvstendige og individuelle kroppslig sett, de er fysisk fødte vesener, men de er ennå ikke frigjort mentalt sett, der er de ennå fostere.

K-72-28

Det enkelte dyr er bundet til artens instinkt, og alle artens vesener vil handle nøyaktig ens i de samme situasjoner. Dette gjelder naturligvis kun for de dyr som lever sitt liv i naturen uten jordmenneskenes påvirkning.

K-72-28

Hvorfor finnes der så mange forskjellige dyrearter...?

- Også her må vi se tilbake på planteriket som utgangspunkt, vi må forstå at alle levende vesener ikke har vært i de samme ytre naturforhold under sitt plantestadium. Noen har vært utsatt for kolde egners barske klima, noen for temperert og andre for tropisk klima.

- Alle disse påvirkninger av naturens krefter har vært medvirkende til å danne de ytre former både i plante og dyreriket sammen med de krefter i vesnene som fra en tidligere utviklingsspirals guddommelige intuisjonsrike, er omdannet til automatfunksjon i vesnenes instinkt-talentkjerner.

K-75-44

Er det ikke nettopp denne mangel på å kunne fornemme andres ubehagsfornemmelser, som adskiller dyret fra det absolutt fullkomne menneske eller en Kristus.

K-75-44

Det 5. bud: du skal ikke drepe, kan således ikke ha noen betydning her (i dyreriket), thi hvis vesenet overholdt dette bud, ville det jo bety at det derved drepte seg selv. Og dette å drepe seg selv er som bekjent å overtre det 5. bud.

K-77-63

Da dyret ikke har andre utveier enn dette makt- eller over-legenhetsprinsipp for hevdelsen av sin rett til å være til, kan religiøse og moralske forskrifter naturligvis ikke få betydning for det.

Nestekjærlighetsprinsippet i menneskelig forstand ville være en overtredelse av livslovene i det egentlige dyrerike.

K-79-77

På samme måte er vegetabiliske livsbetingelser unaturlige for dyret (som dyriske er det for mennesket) som dog også i form av sin hud og sin muskulatur bærer på en fortids plantetilstand i sin organisme.

DEV-3-216

Innenfor disse siste (utviklings-)baner (insektenes), forekommer mer der samfunnssystemer som er så godt organisert, at de ikke står tilbake for visse jordmenneskesamfund.

xxi-b-51

Andre dyr er imidlertid planteetere, men dette er også en livsbetingende, drepende natur.

DØMME/DOM.

x-b-11

Å bebreide det levende vesen at det nettopp idag er slik eller sånn, er en manifestasjonsmåte som kun kan utløses av et vesen som ennå intet vet om det virkelige liv. En sådan manifestasjon er nettopp det døde vesens dødsmerke

x-b-12

Således vil alle vesener som kommer med bebreidelser og onde dommer over andre menneskers væremåte, nøyaktig avsløre seg selv som utgjørende like akkurat det de dømmer de andre for å være.

K-68-291

Med den dom De dømmer et annet menneske, dømmer De Deres egen fremtidige skjebne. Det åndelige mål De måler ham eller henne med, med det samme mål vil også De bli målt av andre i fremtiden.

K-79-137

... en gammel verden som er oppbygget etter jungelens prinsipper, er ved å gå under. Dens stater har dømt seg selv til døden, og er nu i ferd med å eksekvere dommen over hverandre.

DØDEN.

707

Men da en skapt ting aldri har vært levende, kan det altså ikke være noe levende som dør.
... døden kan aldri i noe som helst tilfelle være det samme som opphør av liv.

708

Som her påpekt er døden således ikke annet enn en i kontakt med livslovene fremtredende frigjørelse av energi eller stoff, uten at dette blir løst fra sin tilknytning til universets eller altets øvrige stoff.

708

All utvikling skjer kun i kraft av det mindre fulikomnes oppløsning til fordel for det mere fullkomne og er i seg selv også en dødsprocess samtidig med en oppbygningsprocess.

708

... mennesket ser idag døden som tilintetgjørelse av noe levende. Denne innstilling ligger til grunn for det vi kaller dødsfrykt.

731

Døden utgjør kun en tenkt motsetning til all bevissthet.

971

Hvordan kan et individ som ikke har levet i kontakt med medvesnene på denne side av graven bedre komme i kontakt med dem på andre siden.

971

Døden forandrer ikke et vesens midlertidige utviklingsstandard. Kun ved anger blir djevlebevissthet til englebevissthet.

1035

Døden kan kun finne sted i form av en ny fødsel. Der eksisterer dog ingen død eller fødsel i absolutt forstand.(-at et nytt jeg dannes)

315

Det som er timelig eller dødelig i tilværelsen er således ikke den av de tre X-er bestående enhet, men derimot nevnte vesens frembringelser.

1239

Så langt måtte gudesønnen ned i illusjonenes eller mørkets regioner for å bli et kosmisk lik eller for å oppleve livets motsetning til døden.

1294

Den evige skapelsesteknikk må således absolutt opprettholde manifestasjonen av en dødens dalsenkning for at livets tinder kan markeres.

1439

Den virkelige død strekker seg igjennom en lang tilværelsessone, ja er merkbar så og si i det halve spiralkretsløp, og kulminerer som dyreriket.

1439

Døden er den kontrast som nødvendigvis må oppleves for at man i det hele tatt skal kunne oppleve tilværelsen som uendelig eller som identisk med det evige liv.

1440 Det er således i kraft av døden at livet kan oppleves.

1449

....i soner og riker, i hvis laveste sfærer dens enkelte vesener (jordmenneskehetens) på sine nuværende trinn kun får lov til å dvele som en flyktig gjest mellom hver inkarnasjon.

1533 Den død jordmennesket kjenner er i seg selv kun livsfornyelse₁ og har intet med en virkelig død å gjøre.

1534 Den død (kosmisk bevisstløshet) utgjør i seg selv en virkelig utslettelse av bevissthet.

1538 Døden er kun en nedsatt eller latent form for opplevelse av livet.

1543

Den kosmiske død er således livsopplevelsen i en latent form eller på sitt laveste stadium. Det er livsopplevelsens nattside, som også kan uttrykkes som dens vintersfære.

2267

Men hinsides døden i dets tilværelse på det åndelige plan, i det virkelige menneskerikes mentale sfære er det menneskelige frigjort av det dyriske i de uferdige mennesker.

1772

Hva kan vel representere døden mere enn den totale uvidenhet om det virkelige liv og dets fundamentale faciter.

1792

Disse to kontraster, lyset og mørket, er i virkeligheten henholdsvis "Idet eneste eksisterende sanne liv" og "den eneste eksisterende sanne død".

i-37 Noe lignende (som det fysiske legemes død) finner også sted til en viss grad med de øvrige grunnenergi)legemer

i-55 Ved en unaturlig død må her forstås alle former for dødsfall som ikke er fremkalt av alderdom.

i-55

Ved en for tidlig død har det åndelige legeme som skal bære individets bevissthet etter døden, ikke fått tid til å utvikle den til dette formål nødvendige stabilitet og styrke.

- Da dette ennu ikke er fullt modnet til denne sin misjon, blir det på en måte overbelastet noe som igjen i verste tilfelle kan resultere i abnorme sjelelige tilstander på det åndelige tilværelsesplans første sfære.

I tilfeller hvor døden skyldes langvarig sykdom er nevnte åndslegemes modning fremskyndet en del.

i-58

Å sørge over veseners død er en primitiv bevissthetsutfoldelse.

- Gode og vennlige tanker rettet mot de døde, en sann kjærlighet til deres etterlatte er det absolutt høyeste og mest guddommelige gravmæle som overhodet kan gis noe individ.

ii-45

Her i denne forgård eller sfære våkner alle vesener opp etter deres fysiske død. **Og vi gjenfinner dem her med de samme tendenser, de samme tankearter, de samme fornemmelser av lidelse og velvære som de var knyttet til umiddelbart før de døde.**

ix-52

Nevnte død er ingen utslettelse av det evige vesen, men kun en så stor innskrenkning av vesenets sanseevne at det ikke mere kan sanse sitt evige liv eller sin egen høye identitet med evigheten.

x-b-27

Den kosmiske døds forkomst skyldes derimot en evig skiftende rytme som utløses gjennom individets urbegjær og kommer i det ytre til syne som en tilsvarende evig skiftende sult og mettelse.

- Det er denne rytmiske bevegelse gjennom urbegjæret som i "Livets Bog" uttrykkes som utviklingsspiralen eller kretsløpet.

xii-c-32

Hvis man aldri taler, mister man jo taleevnen. Tror man ikke også at man tilsist ville miste synet hvis man ble tvunget til i årevis å leve i totalt mørke. Jo livet tolererer intet overflødig. Alt som ikke blir benyttet må dø.

xiv-3-81

Hvis døden var livets totale avslutning, var der absolutt ingen som helst mening eller logikk i at noe vesen skulle ha et sådant enkelt fysisk liv. Alt måtte være kaos og urettferdighet.

xvi-6

Dessuten er døden ikke bare en process som skal komme en gang den er allerede tilstede i Deres indre. De begynte allerede å dø den gangen De ble født. Hvor er den spede barnekropp hen, De kom til verden i.

- Det gamle menneske har faktisk allerede opplevet reinkarnasjonen eller gjenfødelsen adskillige ganger innen det skal dø.

xvi-9

Men hvis man forestiller seg at disse mikroveseners utskiftninger fant sted på et for alle disse vesener felles tidspunkt, måtte jo organismen derved gå under, og en helt annen organisme av løse den. En form for dødsprocess måtte da oppstå mellom disse utskiftninger ..og begrepet å vokse ville være ukjent for oss, slik vi nu kjenner det.

xvi-10

Der finnes virkelig i den fysiske verden vesener som opplever sin livsfornyelse efter dette princip. (plutselig utskiftning av legemer efter en dvaletilstand - larve, puppe, sommerfugl).

- Disse vesener må oppleve en slags dødsprocess mellom hvert av stadiene innenfor det lokale jordliv.

xvi-11

Men mennesket har ingen andre årsaker enn dem det selv skaper til å være redd for døden.

xvi-11

Et annet menneskes bevissthet kan vi kun oppleve fysisk når dette annet menneske har et fysisk legeme å manifestere seg gjennom, likesom vi kun kan oppleve radiobølger når der også finnes et radioapparat hvorigjennom de kan forvandles til lydbølger. Men vi tviler da ikke på at radiobølgene finnes selv om vi ikke kan høre dem.

xvi-19

Jo mere et menneske lever med sine tanker, følelser og handlinger på bølgelengde med universets grunntone eller den universelle moral: å være til gagn og glede for levende vesener, desto lettere vil døden bli.

ixx- Døden har således intet kjennetegn, for den eksisterer absolutt ikke.

- Alt i verden er bevegelse og dermed identisk med en avsløring av noe som er levende.

xxiii-1-13

Så lenge mennesket tror på denne dødelighet vil det være umulig for det å få noen som helst mening i tilværelsen.

xxvi-l 3

Fundamentet for dette kommende åndelige liv skapes i et stort område allerede her av de pågjeldende vesener selv, innen de ved døden overgår til nevnte liv.

K-68-193

En ganske naturlig process er det ganske unaturlig å være redd for. Og døden er en ganske naturlig process for oss alle sammen, likesom fødselen er det. Dyrene er ikke redde når de i sin alderdom merker døden komme enn også i mange tilfeller ensomme steder for å dø i fred. Den død dyrene er redd for og søker å unngå, er den som påføres dem av andre vesener.

K-68-194

Dyret nærer ikke angst for å dø av alderdom, men det nærer frykt for å miste sin fysiske organisme medens denne ennå er i sin fulle kraft.

xxviii-l-10

Hvis menneskene visste at døden er en ganske naturlig process akkurat som dette å fødes, spise og drikke, sove og være ville dødsfrykten være så avkreftet at den umulig kunne eksistere med den sygdomsbefordrende og krigsskapende kapasitet, hvormed den idag behersker både nasjonene og det enkelte menneske.

xxx-2-38

Den normale død utløser seg som en absolutt søvn som kommer over det levende vesen.

xxx-2-41

Hvorfor skulle ikke døden være en nydelse for vesnene akkurat som de andre nevnte (normale) livsprocesser (sult, tørst, avføring, søvn osv.)

Den er i likeså høy grad utløsningen av noe for vesenet livsviktig som mettelse av sult, søvn og avføring er det.

xxx-2-42

Normalt kommer døden først når vesenet er mett av dage".

- Det er denne slitasje (av det fysiske legeme)som bevirker vesenets alderdom.

- Når denne slitasje er nådd så langt at organismen ikke mere er et tilstrekkelig redskap for vesenets fysiske opplevelse blir det automatisk frigjort fra det førnevnte "noe"

B-149

Med dødens inntreden oppheves livsbetingelsene for de mikroindivider som er av en så fremskreden utviklingstilstand , at de kun kan eksistere i en levende organisme, ikke i et lik.

B-249

Da det er følelseslegemet som bærer dagsbevisstheten efter døden, vil all opplevelse efter døden nettopp være avhengig av hvor utviklet nevnte legeme er.

L-35

Døden kan derimot kun ha en absolutt stillhet, ubevegelighet og uforanderlighet til kjennetegn eller uttrykksmiddel.

B-232

... a gråte eller fortvile over et vesens bortgang til de høyeste verdener.. .kan kun utløses som virkninger av primitive veseners uvidenhet eller blottelse for all kjennskap til hva det er de ser.

B-238

Og det vi kaller døden, er således som "død" betraktet, bare en illusjon idet dens virkelige analyse er en ombyggelsesprocess, en redskaps fornyelse.

L-213

Kun den absolutte stillhet eller uforanderlighet kan være dødens kjennemerke. Og da en sådan ikke eksisterer i tilværelsen, ser vi her som så ofte før i mitt arbeide, at døden ikke kan være noen realitet.

K-71-27S

Det skjer alt sammen i tillid til at alle disse mennesker (som man har drept i krigen) ved døden blir tilintetgjort, så man ikke mere behøver å frykte for å bli genert av dem. Denne tro er en fundamental makt i den moderne verdenskultur.

K-71-278

Man (dagens mennesker) tror på døden, man lever i døden ved å utstråle dødsenergi, man hater, hevner og straffer og tilegner seg livsgoder ved hjelp av døden. Dødens vinterkulde råder i menneskenes verden, selv videnskapen, leger, naturforskere og filosof er tror på døden. Man ser millioner av lysår ut i rummet, men sier dog at det er en livløs mekanisme.

- Nydelsen av kunnskapens tre er ved å skje fyllest. Døden tilbede istedenfor livet.

K-72-297

Det vi kaller døden kan bli som en skjønn solnedgang fra den fysiske verden og en vidunderlig soloppgang i den åndelige verden (hvis man dag for dag søker å rense sin bevissthet for mørke tanker).

K-73-3

Jesu ord: 'Ii min Faders hus er der mange rum" er nettopp uttrykk for alle de muligheter som finnes i livet efter døden i forhold til de forskjellige veseners lengsler, ønsker, tro, tankegang fantasi og skapeevne.

K-73-3

Man kan si at i den store hovedport som fører inn til livet i de åndelige verdener, er der fire mindre porter; en for de vesen er som dør som barn, en for dem som dør i ungdommens vår, en for mennesker som dør i moden alder og en for gamle mennesker som dør den naturlige død, mett av dage.

Fra hver av disse fire porter kan de levende vesener passere til forskjellige sfærer og soner.

K-73-4

Det ubehagelige (ved død i barneårene) ligger i at dette vesen.. plutselig får avbrutt disse muligheter (for nye erfaringer) og efter et forholdsvis kort opphold i de åndelige verdener atter må belaste sine talentkjerner med skapelsen av en ny fysisk organisme.

K-73-4

Årsaken til at et menneske forlater sin fysiske organisme allerede i barneårene, kan naturlig vis være mange:

- Det kan i tidligere inkarnasjoner ha nedbrutt sin evne til å bygge opp en ny, sunn og normal fysisk organisme.
- Det kan også ha skapt seg en skjebne som gjør at det ikke er beskyttet imot ulykkestilfeller...
- **Og det kan engang ha vært årsak til andre barns død.**

K-73-S

Og denne sfære (straks etter dødsprosessen) grenser så nær opp til det fysiske plan, at dens energier kan påvirke mottagelige mennesker her, f.eks. diktere og skapere av tegnefilm som ofte er inspirerte fra denne mentale verden. (barneavdelingen)

K-73-6

Skytsåndene har hele tiden vært innstillet på å hjelpe, men vesenet må selv med sitt eget sinn innstille seg på deres bølgelengde, så kan hjelpen komme.

K-73-19

Det omtalte himmerike er kun en enkelt sfære av mange, og det er ikke en del av de høye åndelige verdener, men kun en tilstand i forgården til disse verdener, en mellomtilstand hvor menneskenes bevissthet ennå er sterkt dominert av de forestillinger de har gjort seg om det hinsidige, mens de levde i den fysiske verden.

K-73-19

Det er fra denne sfære (jordklodens følelseslegeme) at skytsåndene kommer, og det (avdøde menneske) kan selv bli skytsånd i forhold til, som dets nestekjærlighetsevne og tenke- og skapeevne er utviklet.

K-73-20

Med clairvoyante evner vil man kunne se det (avdøde vesen) "gå igjen" i sin fysiske virksomhet, fordi det er bundet til ganske bestemte tankebaner.

K-73-20

Forgårdens opplevelser kan forme seg som en slags skjærsild eller helvede, hvis den som har forlatt sitt fysiske legeme har konflikter i sitt sinn, eller er meget sterkt hildet i fysiske tankevaner. Men i alle tilfeller vil disse tilstander etter kortere eller lengere tid opphøre ved skytsåndenes hjelp.

K-73-21

Den skjønneste form for død et jordmenneske kan oppleve er den naturlige død pga. alderdom. Det er modnet til den åndelige tilværelse og det er intet mere her i den fysiske verden som holder dets tanker tilbake. Det er naturligvis ikke alle gamle mennesker som har fred i sinnet.

- I almindelighet gjør (dog)alderdommen mennesker mildere, mere tolerante og istand til å resignere.

K-74-4

... og likesom der almindeligvis er glede og lykke tilstede hvor et menneskebarn fødes til verden, burde der, og vil der i fremtiden også bli glede og lykke der hvor et menneske har forlatt den fysiske verden og fødes til en annen verden.

K-74-S

Dødens problem er noe av det som gjennom en sådan forskning (åndsforskning) og nye oppdagelser vil opphøre med å være et problem for menneskene.

K-74-S2

Det er riktig at der er noe vi kaller døden, men den kan kun eksistere som en tenkt motsetning til livet, den eksisterer kun som en skapt ting. Den er analog med alle andre tids- og rumdimensjonelle foreteelser. Livet derimot er alle disse skapte foreteelsers opphav, livet er dødens skaper.

K-74-S2

Døden er kun en bevissthetsnyanse, en bevissthetsinnskrenk-ning, en midlertidig latent form for livsopplevelse.

K-74-S2

Døden er selve den tilstand de fleste jordiske mennesker i øyeblikket befinner seg i, mens de tror at de lever.

K-74-87

Dette å være i besiddelse av frykt for døden er en uferdig side ved den jordmenneskelige mentalitet på samme måte som dette å kunne føle hat, vrede og bitterhet imot sin neste.

K-74-91

Der eksisterer ingen død som ikke samtidig er en fødsel, og ingen fødsel uten at den samtidig utgjør en død.

K-74-91

Som det nu er har livet satt en grense for enhver lidelse. Og om man var istand til å se hvor skjønn den befrielsesprocess vi kaller døden i virkeligheten er, ville ingen, absolutt ingen, noen sinne frykte den.

K-74-91

Kommer døden som noe naturlig, som noe man ikke selv bevisst har befordret, utgjør den alltid en vidunderlig fest, en opplevelse så skjønn at det ikke finnes noen tilsvarende her på det fysiske plan.

K-74-92

Døden avbryter ikke kontakten med våre kjære her, og den bringer oss ikke bort fra noe av det, vi med vårt hjerte føler oss knyttet til.

K-81-199

Døden eksisterer ikke og kan absolutt ikke eksistere. Og uttrykket døden vil derfor utgå av sproget i den nye verdenskultur.

DÅP.

669

Dåp er jo i sin dypeste analyse det samme som innvielse, som igjen er det samme som opplysning. Og denne innvielse eller opplysning forekommer ikke i noen som helst fullkommene form enn livets direkte tale.

1495

Å døpe er kosmisk sett utelukkende det samme som å manifestere. Og dette kan utløses på to måter, nemlig en fullkommen som bringer harmoni, lykke og glede ved livet, og en ufullkommen hvorved det oppstår ulykke, smerte, sorg og lidelse.

K-69-S4

Å smitte andre med lysets vesen ved sin væremåte, det er den virkelige dåp. Man kan ikke lave dem om, men man kan vise dem et eksempel som virker på lengere sikt. Og dette lysets vesen kommer i virkeligheten ikke fra en selv; det kommer fra Gud gjennom en til nesten.

EGOISME / SELVISKHET.

ix-13

Så lenge vesenene ennu i meget høy grad er selviske, blir de i tilsvarende grad partiske.

- De kan dermed kun opptre som forsvarere eller angripere, hvilket igjen betinger at de er krigere.

xxviii-2-47

Ja, forekommer der ikke tusener, for ikke å si millioner av mennesker, som ikke en gang vil avstå fra et mindre eller ganske lite materielt gode til fordel for en hungrende eller på annen måte nødlidende neste, dyr eller menneske.

K-79-11S

De jordiske mennesker har i seg en urdrift som det er nødvendig å hemme og betvinge, og man kan til en viss grad beherske denne urdrift. Denne beherskelse er det jeg kaller kultur.

K-80-208

Alle egoistiske tanker eller manifestasjoner, eller alt det som er kontrast til nestekjærligheten, er således åndelig solformørkelse, åndelig gråvær eller åndelig skydekke.

K-84-9

Selviskhet som også er det samme som egoisme, er et fundamentalt talent, på hvilket dyrets selvoppholdelsesdrift er basert.

- I kraft av dette talent tvinger utviklingen således de aller beste selvoppholdelses- og beskyttelsesevner frem i dyret. Det er en livsbetingelse for det å bli andre dyr så meget overlegent som mulig.

K-84-9

Derved blir selviskheten således under alle forhold identisk med terskelens voktere, hvilket igjen vil si: en mental hindring for adgangen til den store innvielse eller fødsel.

EIENDOMSRETT.

1309

Hvor finnes det i det hele tatt noe av det absolutte onde som ikke bunner tilbake i begrepet eiendomsrett. Hvis følelsen av eiendomsrett ikke eksisterte, ville krig, hat, forfølgelse, terror, bedrageri eller usannhet være en umulighet.

1310

Mens kjernen i det gamle testamente var "øye for øye...", altså et 100% forsvar for eiendomsretten, er prinsippet i det nye testamente nettopp 100% utslettelse av eiendomsretten.

1558 Disse to kjønn er hver især utelukkende skapt til å befordre kulminasjonen av vesenets fornemmelse av eiendomsrett.

1558 Sålenge vesenets organiske struktur betinger at dets fulle fornemmelse av lykke er basert på besiddelsesfornemmelsen av vesener av motsatt kjønn, kan dets høyeste moraloppfattelse kun være "heller å ta enn å gi".

1571 Men da alle former for eiendomsbegjær kun er grener av det seksuelle begjær efter det motsatte kjønn, faller disse jo med det nye kjønns fullkommengjørelse totalt vekk.

x-b-41 Men for å bli virkelig herre over materien, må det levende vesen først gjøre seg til ett med materien. Det må lære å elske materien like så høyt som det elsker seg selv. Og det er denne kjærlighet til materien som åpenbarer seg under begrepet eiendomsretten.

xii-c-11 Er det ikke almengjeldene at ethvert folks besiddelser og landegrenser er realiteter som engang av samme folk eller dets forfedre er tilegnet ved angrep eller overfall.

xii-c-25 Å lave lover (på menneskenes nuværende utviklingstrinn) med en så drastisk fordring at ingen måtte eie mere enn andre, ville således avføde en håpløs motstand (idet de nuværende forhold er et bestemt utviklingstrinns særlige uttrykksmåte), som hadde selve forsynet eller hele naturen til medkjemper.

xiii-43

den totale nestekjærlighetens sone kan umulig bygges opp av vesener, hvis organiske struktur kun er skapt til å utløse hjernefunksjoner i form av begjæret eiendomsrett over et annet vesen og den herav følgende sjalusi og skinnsyke.

- Sjalusi eller skinnsyke eller fornemmelsen av krenket eiendomsrett eller besiddelsesrett er det drepende prinsipp eller hatets frøkorn.

xxx-1-24

Et hvilket som helst barn som fødes til verden er i kraft av sin fødsel som jordmenneske medarving til alle jordens materielle rikdommer, metaller, olje, jordarealer, ja kort sagt alle eksisterende livsmuligheter eller livsgoder.

xxx-l-24 At disse (jordens) rikdommer og livsmuligheter idag er beslaglagt av private mennesker, private aksjeselskaper og store konserner, ja selv av nasjoner og stater, er kun skjedd på basis av at opphavene til disse har vært sine medvesener overlegne i intellektuell begavelse og maktutfoldelse.

K-72-112

Endog hva vi frembringer med vår organisme, alt hva vi skaper₁ er i absolutt forstand Guds verk. Vi er organer i Guds legeme, det er i ham vi "lever, røres og er."

- Alt er Guds eiendom med unntagelse av vårt utseende og vårt navn₁ eller den markering ved hvilken vi gir oss til kjenne.

- Således er alle levende veseners manifestasjoner Guds verk, Guds eiendommer, både det arbeideren laver på fabrikken, det kunstneren skaper i sitt atelier og det videnskapsmannen og teknikeren frem briger.

K-72-112

Og vår neste skylder vi all skatt, alt hva vi overhodet kan utrette. Det er i virkeligheten en langt større skatt Kristus påbyr fariseernes utsendinger enn den av staten forlangte, den de trodde de kunne fått ham til å fornekte.

* * *

(teknisk formateringskommentar til dette oppsett; min wordversjon (2003) her visse begrensninger med å 'holde formateringen' når det går på mange sider- som her- så derfor velges å stoppe DENNE DELEN- del 2- her. Som da går til ned s.130 i Citatleksikonet, og det fortsetter da med påfølgende deler etter hvert som de blir oppsatt digitalt. Merk også at Rasmussen skrev dette inn på en gammeldags skrivemaskin, og der han skrev veldig langt ned på arkene, slik at det har blitt nødvendig å bruke veldig liten bunnmarg for kunne holde den opprinnelige sideformateringen/ inndelingen, hvilket muligvis kan skape problemer for enkelte skrivere ved utskrift? Alternativet er å kopiere teksten og sette opp sin egen formatering i det tekstprogram man bruker.

RuneØ.27-7-2017)